

SEPTEMBER - OKTOBER 2024

Informatieblad

De H. Bernhard van Clairvaux zegt in een preek bij gelegenheid van het feest Maria Ten-Hemel-Opneming: “Een Voorspreekster is *daar* aangekomen en als Moeder van de Rechter, tevens Moeder van de Barmhartigheid, zal zij de zaak van ons heil smekenderwijze, maar met goed gevolg, behartigen”. *Daar* is de *eeuwige*, gelukkige Haven, het eindpunt van het christelijk leven. Vandaar kan zij voor ons allen Onze Lieve Vrouw van *Altijddurende* Bijstand zijn!

In de H. Mis van die dag vragen we aan God om de genade: “altijd aan het eeuwige te mogen denken”. Dat geeft namelijk de richting van ons leven aan! Zonder deze oriëntatie verzinken we in allerlei mogelijke moerassen. Maria is, met de woorden van het Boek Judith, de oorzaak van onze vreugde. En vreugde maakt sterk op onze tocht! Blijven we bij Maria!

En vergeten we niet dat Maria op aarde toch ook – vanwege onze verlossing – de Moeder van Smarten was. Hoe zij het lijden droeg, is voor ons ook richtinggevend! Zij heeft de hand van God altijd vastgehouden. “Ieder mensenleven – het is de wet van de ballingschap – wordt verward, geschokt en verontrust,” zegt Pater Naaijckens in zijn boek *Leven met God*, “maar nooit zo, dat het vasthouden van Gods hand onmogelijk wordt”. Hij moet ons zo dikwijls zeggen: “Kleingelovige, waarom hebt u getwijfeld?”

Vooral wanneer het kruis op ons drukt, wanneer we eenzaam zijn geworden, moeten we aan de onderrichting van de H. Apostel Petrus denken: “dat die beproevingen nodig zijn om de deugdelijkheid van uw geloof te bewijzen, uw geloof, dat zoveel kostbaarder is dan vergankelijk goud, dat toch ook door vuur gelouterd wordt. Dan zal, wanneer Jezus Christus zich openbaart, lof, heerlijkheid en eer uw deel zijn”. (*1 Pt. 1, 6-7*)

Het eerste begrip dat in tijden van eenzaamheid, troosteloosheid of verdriet leiding moeten geven, is: het lijden heeft zin! Jezus heeft door Zijn lijden het menselijk lijden geheiligd en verlossend gemaakt. Dat is de grootste troost!

En “Het lijden en het leed, in welke vorm het ook komt,” zegt Pater Naaijckens verder, “zo wij het tenminste in het licht van ons geloof willen zien, maakt ons zoveel beter, dieper en ook wijzer. ... Wat weet hij die alle leed heeft ontvlucht of trachten te ontvluchten in drank of vermaak ...? Hoe zal zo iemand ooit waarachtig, begrijpend, meelevend en liefdevol kunnen troosten?” Nu, Maria die het lijden, verbonden met haar grote uitverkiezing en opgave, niet uit de weg is gegaan, maar liefdevol en volhardend heeft gedragen, kan het wel! Zij is een helpende Moeder!

“Bid de Rozenkrans,” zegt Maria. Een gouden raad! Het dagelijks Rozenhoedje namelijk zal ons altijd helpen aan het eeuwige te denken, noodzakelijk om de juiste richting van ons leven niet te verliezen! Is dat geen wijsheid!

Pater Carlo de Beer

De Bisschoppenwijding door Mgr. Lefebvre in 1988

Bron: *De Monstrans Nrs. 170 en 171, juni/juli/aug. 2024*

Priesterbroederschap St. Pius X (FSSPX): niet schismatiek, noch kettters, noch rebels

Mgr. Lefebvre

Iedere autoriteit in de Kerk staat in de eerste plaats ten dienste van het geloof: “Petrus, bevestig uw broeders in het geloof”. (*Lc. 22, 32*) De tragedie die we vandaag meemaken is dat de autoriteiten van de Kerk dit over het algemeen niet meer begrijpen en het geloof niet meer echt onderwijzen zoals hun voorgangers het hebben onderwezen. Om te weten of we

in de katholieke Kerk zijn, moeten we kijken of we het katholieke geloof hebben. Als dat zo is, zijn we in de katholieke Kerk, dus hoeven we niet te twijfelen.

U zult me vertellen dat er eenheid van regering is. Ja, dat is waar, maar eenheid van bestuur staat in dienst van het geloof. Daarom, als het niet langer echt in dienst van het geloof lijkt te staan, dan moeten we het ge-

loof verkiezen boven de regering, want het geloof geeft ons eeuwig leven. Het is eenvoudig, het is duidelijk. We kunnen ons geloof niet verminderen of veranderen.¹

De afgelopen dagen heb ik de Encycliek Humani Generis herlezen, die Paus Pius XII in 1950 schreef. Deze encycliek is niet meer en niet minder dan een veroordeling van alles wat er na het concilie gebeurd is. Het is onmogelijk te zeggen dat het juist is wat er na het concilie gebeurd is en tegelijkertijd te beweren dat Paus Pius XII eveneens gelijk had in zijn Encycliek Humani Generis.

Dus wat ons betreft, we hebben onze keuze gemaakt. We gehoorzamen de pausen, de pausen van alle tijden, en we zijn ervan overtuigd dat het niet mogelijk is dat zelfs de regerende paus nu, niet in het diepst van zijn hart en ziel, gehecht zou zijn aan alles wat de pausen voor hem, al zijn voorgangers, hebben verkondigd, zelfs wanneer we wensen dat hij deze hervormingen sneller zou afschaffen. We zijn er echter van overtuigd dat door ons volledig aan te sluiten bij alle voorgangers van de regerende paus (ik moet helaas zijn twee directe voorgangers uitsluiten) [Paus Johannes XXIII en Paus Paulus VI], we de Kerk een grote dienst bewijzen en dat we op de weg van de waarheid zijn.²

Blijven we ervan overtuigd dat er geen christelijk leven is zonder het priesterschap; zonder het priesterschap zijn er geen christelijke ge-

zinnen; zonder het priesterschap is er geen christelijke maatschappij.

Alles is verbonden met de priester. God wilde het zo. Onze Heer heeft het zo gewild. Hij zei tegen zijn priesters: “Doe dit tot Mijn gedachtenis”. (*Lc. 22, 19; 1 Kor. 11, 24*) Aan hen vertrouwde hij het Misoffer, de Eucharistie, de verkondiging van de christelijke leer, de heiliging en de begeleiding van de zielen toe. Dat is de priester.³

Onze Heer wil katholieke priesters zoals Hijzelf het heeft uitgedacht. De paus kan geen niet-katholieke priesters willen. De Kerk kan geen niet-katholieke priesters willen. Daarom ben ik ervan overtuigd dat we verenigd blijven met onze Heilige Vader, de Paus, en met de Kerk. Wat de Kerk al twintig eeuwen wil, kan de paus plots niet willen; dat is onmogelijk. Het is daarom volkomen onjuist om te zeggen dat we het risico lopen een sekte te worden of in schisma te vervallen.⁴

We zijn geen schismatieken, we zijn geen ketters, we zijn geen rebellen. Wij verzetten ons tegen deze golf van modernisme, van secularisme, van progressivisme, die de Kerk op een sluwe manier is binnengedrongen en die heeft geprobeerd alles wat heilig, bovennatuurlijk, goddelijk was, uit de weg te ruimen en te reduceren tot een zuiver menselijke dimensie.

Wij verzetten ons en wij zullen ons verzetten, niet uit een geest van tegenspraak of rebellie, maar uit een geest

van trouw aan de Kerk, trouw aan God, aan Onze Heer Jezus Christus, aan allen die ons onze heilige religie hebben geleerd, uit een geest van trouw aan alle pausen die de Traditie hebben hooggehouden. Daarom zijn wij vastbesloten om heel eenvoudig door te gaan, om te volharden in de Traditie, die de heiligen heeft geheiligd die in de Hemel zijn. Door dit te doen, zijn we ervan overtuigd dat we een enorme dienst bewijzen aan alle gelovigen die het geloof willen behouden en werkelijk de genade van Onze Heer Jezus Christus willen ontvangen.⁵

De conciliaire revolutie

De eerste en hoogste wet van de Kerk is de redding van de zielen.⁶ Aartsbisschop Lefebvre besefte al snel dat de maatregelen van het concilie alleen maar nadelig konden zijn voor het zielenheil. Al op 20 december 1966 hekelde hij in een brief aan Kardinaal Ottaviani de ontwikkeling van “de ernstigste tragedie die de Kerk ooit heeft meegemaakt”.

“We zijn getuige geweest,” vervolgde monseigneur, “van het huwelijk van de Kerk met de liberale ideeën. We zouden de feiten ontkennen, onze ogen ervoor sluiten, wanneer we niet moedig ervoor zouden uitkomen dat het concilie ervoor heeft gezorgd dat degenen die dwalingen en leerstellingen belijden, die zijn veroordeeld geweest door de pausen die we hebben geciteerd⁷, nu legitiem geloven dat hun leerstellingen zijn goedgekeurd. (...) De vernietiging van de Kerk gaat met rasse schreden vooruit”.

Omdat de religieuze crisis een crisis van het priesterschap was, zag Aartsbisschop Lefebvre de beste remedie in het oprichten van een priesterbroederschap om het priesterschap in zijn waardigheid te herstellen.

Getroffen door de vernieuwingen in het Franse seminarie van Santa Chiara in Rome, ontmoetten Pierre Piqué en Paul Aulagnier, seminaristen, Aartsbisschop Lefebvre om hem te vragen hen op te leiden. Op 6 juni 1969 kreeg monseigneur Lefebvre een principeakkoord van François Charrière, bisschop van Fribourg, om een convict te creëren voor seminaristen uit alle landen, en hij zag dit als een teken van de Voorzienigheid.⁸

In oktober 1969 volgden de eerste seminaristen lessen aan de universiteit van Fribourg en verbleven ze in het Don-Boscohuis aan de route de Marly nr.106.

Op 30 juni 1969 ging Aartsbisschop Lefebvre naar Bisschop Nestor Adam van Sion om hem het plan voor te leggen om in zijn bisdom een seminarie op te richten. Na bijna een jaar wachten, stemde Mgr. Adam op 19 mei 1970 in met de opening van een spiritualiteitsjaar in Ecône.

De oprichting van de Priesterbroederschap

Op 1 november 1970 werden de statuten van de Priesterbroederschap en het reglement van het seminarie goedgekeurd door Aartsbisschop Charrière. Mgr. Lefebvre kon eindelijk het

droombeeld in vervulling zien gaan dat hij in 1947 in de kathedraal van Dakar had mogen beleven: “Tegenover het geleidelijke verval van het priesterlijke ideaal, het katholieke priesterschap van Onze Heer Jezus Christus in al zijn leerstellige zuiverheid, in al zijn missionaire naastenliefde, mogen doorgeven zoals Hij het aan Zijn apostelen heeft doorgegeven en zoals de Romeinse Kerk het tot het midden van de twintigste eeuw heeft doorgegeven”.⁹

In 1971 kwamen vierentwintig jongeren naar Ecône; in 1972 zijn het er tweeëndertig.

De eerste aanvallen op Ecône

Vanaf Kerstmis 1972 begon een perscampagne tegen het seminarie, dat het “wilde seminarie” werd genoemd. Vanaf de eerste priesterwijdingen waren de bisschoppen van Frankrijk bezorgd dat traditionele priesters eenmaal op hun grondgebied zouden verschijnen. Ze oefenden druk uit op Rome, dat in november 1974 Mgr. Albert Descamps en Mgr. Guillaume Onclin naar Ecône stuurde om de rechtlijnigheid van de opleiding van de seminaristen te controleren. Geschokt door hun modernistische geest (ze waren voorstander van de wijding van gehuwden, loochenden de onveranderlijkheid van de waarheid en trokken de lichamelijke Verrijzenis van Jezus Christus in twijfel), verklaarde Mgr. Lefebvre op 21 november: “Wij zijn met heel ons hart en ziel gehecht aan het katholieke Rome, hoeder van het katholieke geloof en

van de tradities die nodig zijn om dit geloof te bewaren, aan het eeuwige Rome, leraar van wijsheid en waarheid. Daarentegen weigeren wij, en hebben wij altijd geweigerd, het Rome te volgen van de neo-modernistische en neo-protestantse tendensen, die zich duidelijk manifesteerden in het Tweede Vaticaans Concilie en na het concilie in alle hervormingen die daaruit voortkwamen. (...) Deze hervorming komt voort uit ketterij en leidt tot ketterij, zelfs als niet al haar handelingen formeel ketters zijn. Het is daarom onmogelijk voor elke bewuste en trouwe katholiek om deze hervorming aan te nemen en op welke manier dan ook te steunen”.

Deze verklaring veroorzaakte een storm in de media tegen Ecône, wat leidde tot een schijnproces. Op 13 februari 1975 ging Aartsbisschop Lefebvre naar Rome naar de Congregatie voor Katholiek Onderwijs, waar hij werd ontvangen door de Kardinalen Gabriel-Marie Garrone, prefect van de Ritencongregatie, John Wright, prefect van de Congregatie voor de Clerus, en Arturo Tabera Aroz. Kardinaal Garrone bekritiseerde Aartsbisschop Lefebvre voor zijn verklaring, noemde hem gek en zei dat hij “zichzelf Athanasius maakte”. Kardinaal Tabera zei verder dat wat de aartsbisschop deed “erger was dan wat alle progressieven doen”, dat hij “de gemeenschap met de Kerk had verbroken”. Mgr. Lefebvre bevond zich, zonder dat hij het wist, voor een schijnrechtbank, maar zijn zaak was al beslist. Het interview duurde vijf uur.

Een tweede zitting van dezelfde aard vond plaats op 3 maart. Vervolgens ontving Aartsbisschop Lefebvre een brief van Pierre Mamie, bisschop van Fribourg, waarin de Priesterbroederschap en het seminarie werden opgeheven, met de goedkeuring van de Kardinaalscommissie, zonder een formele en precieze aanklacht te formuleren. Mgr. Lefebvre vond deze beslissing onrechtvaardig en onregelmatig en ging in beroep bij Rome, maar zijn beroep werd verworpen.

Tijdens de voorbereidende retraite voor de wijdingen in Flavigny op 27 juni 1976, arriveerde een auto van de Nuntiatuur met Pater Édouard Dhanis S.J., Belgisch adviseur van de Congregatie voor de Geloofsleer, professor en voormalig rector van de Gregoriaanse Universiteit, gestuurd door Mgr. Giovanni Benelli, die tegen monseigneur zei: “Als u er vandaag mee instemt om samen met mij de Mis van Paulus VI op te dragen, is alles geregeld met Rome”.

Gesterkt door zijn gelijk en verzekerd van de ongedigtheid van de willekeurige maatregelen besloot Mgr. Lefebvre zijn werk voort te zetten, waarvoor hij op 22 juli 1976 door Paulus VI a divinis gesuspendeerd werd.¹⁰ Monseigneur antwoordde: “Door wie ben ik veroordeeld? Door modernisten? Waarvoor word ik veroordeeld? Voor mijn gehechtheid aan de Traditie en mijn afwijzing van conciliaire vernieuwingen die onverenigbaar zijn met de traditionele katholieke leer”. Dus het geschil tussen de Priesterbroederschap Sint Pius X en Rome is

eerst leerstellig en dan pas disciplinair. Geloof komt voor gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid staat in dienst van geloof. De hoogste autoriteit in de Kerk kan ons niet dwingen om iets te doen wat ons geloof zou aantasten, laat staan ons geloof zou doen verliezen.

In zijn Brief aan de Vrienden en Weldoeners van oktober 1975 omschreef Mgr. Lefebvre duidelijk zijn houding tegenover de paus: “Wij zijn de vurigste verdedigers van het gezag van de paus als opvolger van Petrus. Wij juichen de paus toe als een echo van de traditie en trouw aan de overdracht van de geopenbaarde geloofsschat. Wij aanvaarden nieuwe ontwikkelingen die nauw aansluiten bij de Traditie en het geloof. Wij voelen ons niet gebonden door gehoorzaamheid aan vernieuwingen die tegen de Traditie ingaan en een bedreiging voor ons geloof vormen. Wij zien in eer en geweten niet hoe een gelovige katholiek, priester of bisschop, een andere houding kan aannemen ten opzichte van de pijnlijke crisis die de Kerk doormaakt.

Tussen 1976 en 1988 waren er talrijke ontmoetingen tussen Aartsbisschop Lefebvre en Rome om nauwere banden te smeden, maar tevergeefs. Uiteindelijk besloot monseigneur, toen hij zag dat de autoriteiten in de Kerk volhardden in de liberale en modernistische richting die tijdens het concilie was ingezet, en gezien zijn hoge leeftijd en de groei van de Priesterbroederschap, om eigen opvolgers te benoemen voor het bisschopsambt.

De redenen voor de bisschopswijdingen van 1988

Om de reden van de wijdingen beter te begrijpen, moeten we ons eerst realiseren dat wanneer een bisschop een andere bisschop wijdt, hij in overeenstemming met zijn bisschopsambt handelt. Aartsbisschop Lefebvre had al verschillende bisschoppen gewijd tijdens zijn apostolaat in Afrika als aartsbisschop van Dakar.

Het is ook interessant te weten dat de wijding van bisschoppen zonder pauselijk mandaat in de hele geschiedenis van de Kerk is voorgekomen. De Heilige Eusebius van Samosate en de Heilige Meletius wijdden bijvoorbeeld bisschoppen in het Oosten om bisschoppen te vervangen die Ariaans waren geworden. De reden voor deze maatregel was dat het voortbestaan van het geloof op het spel stond, het ambt van individuele herders bijna was weggevaagd en er geen beroep kon worden gedaan op de Heilige Stoel.

Uitzonderlijke omstandigheden vroegen om uitzonderlijke maatregelen. Dit is precies wat Mgr. Lefebvre ertoe aanzette om op zoek te gaan naar opvolgers. Gezien de toenevende verslechtering in de Kerk en de schandalige activiteiten van Paus Johannes-Paulus II, zoals de bijeenkomst van vertegenwoordigers van vele religies in Assisi op 28 oktober 1986 om te bidden voor vrede, gezien bovendien de onmogelijkheid om aan de vertegenwoordigers van Rome de gebreken van het concilie uit te leg-

gen, zoals blijkt uit het antwoord van 9 maart 1987 van de Heilige Congregatie voor de Geloofsleer op de dubia (twijfels) die Aartsbisschop Lefebvre had voorgelegd over de discordantie van de leer van de godsdienstvrijheid met de traditionele leer van de Kerk, gezien de hoge ouderdom van monseigneur, zag hij zich genooddaakt om de Kerk volledig katholieke bisschoppen te geven om tegemoet te komen aan de behoeften van zielen in de vier hoeken van de wereld die vroegen om priesters die trouw waren aan de Kerk van alle tijden, aan de Mis van alle tijden en aan de catechismus van alle tijden, en om de honderden seminaristen in zijn seminaries tot priester te wijden.

Waren de wijdingen van 30 juni 1988 een schismatieke daad?

Allereerst moet men bedenken dat een bisschopswijding zonder pauselijk mandaat niet noodzakelijkerwijs schismatiek is. Het bewijs hiervoor is dat tot 1951 een bisschopswijding zonder pauselijk mandaat bestraft werd met een eenvoudige suspensie, terwijl schisma al bestraft werd met excommunicatie.

Om een schismatieke daad te voorkomen, zorgde Aartsbisschop Lefebvre ervoor om de wijdingen zonder jurisdictiedoorgave¹¹ uit te voeren, waarbij de bisschoppen van de Priesterbroederschap als enige taak hadden om wijdingen en vormsels toe te dienen. Na de wijdingen behielden de bisschoppen hun oude functies die ze als priester hadden en gaven ze om

beurten de wijdingen, om niet de indruk te wekken dat ze zich de macht toeëigenden over een bepaalde kudde. Er was dus geen intentie om een parallelle Kerk op te richten, alleen maar om de tekortkomingen van de hiërarchie aan te vullen om aan de behoeften van de zielen te voldoen. Mgr. Lefebvre verrichtte wijdingen zonder jurisdictievolmacht door te geven, omdat hij zichzelf geen macht wilde toeschrijven die hij niet had.

Noch schismatiek noch geëxcommuniceerd

Desondanks verklaarde Rome op 2 juli 1988 dat de bisschoppen die gewijd waren, evenals Aartsbisschop Lefebvre en Antonio de Castro Mayer, geëxcommuniceerd waren. Mgr. Lefebvre beschouwde deze sancties als ongeldig. Het doel van excommunicaties is om schisma te bestraffen. Zoals Pater Patrick Valdrini, toen decaan van de Faculteit voor Canoniek Recht aan het Institute Catholique van Parijs, uitlegde: “excommunicatie is een medicinale straf. Het wordt niet gebruikt om een breuk in te leiden, maar om de schuldige weer op het rechte pad te brengen. Excommunicatie creëert geen schisma, het bestraft het”. Maar er was geen schisma. De weigering van de paus om Mgr. Lefebvre bisschoppen te laten wijden was niet meer en niet minder dan een weigering van de Traditie, een weigering om de Kerk van weleer te bestendigen.

Er moet ook worden opgemerkt dat de straf die is opgelegd aan Aarts-

bisschop Lefebvre in de categorie van latae-sententiæ-straffen valt. Dit type straf wordt echter niet toegepast “wanneer de persoon gedwongen heeft gehandeld door een ernstige vrees, al is het maar relatief, of gedreven door noodzaak of om een ernstig ongemak te vermijden”.¹² Het was precies de noodtoestand waarin de Kerk zich bevond die monseigneur ertoe bracht de beslissing te nemen om bisschoppen te wijden.

Is een noodtoestand in de Kerk mogelijk?

Sommige katholieken antwoorden dat een noodtoestand niet mogelijk is, omdat het in strijd is met de belofte van Jezus Christus die zei: “Gij zijt Petrus, en op deze steenrots zal Ik Mijn Kerk bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen”. (*Mt 16, 18*)

Verscheidene theologen die door de Kerk zijn goedgekeurd, hebben bevestigd dat het niet onmogelijk is dat de paus de Kerk ernstig schaadt, en hebben daaruit afgeleid dat het in zo'n geval niet nodig is en zelfs ongeoorloofd is om hem te gehoorzamen. De Heilige Thomas van Aquino stelt: “Als er een dreigend gevaar is voor het geloof, moeten oversten zelfs in het openbaar worden tegengesproken door hun onderdanen”.¹³ Thomas Cajetan beweert dat “we ons moeten verzetten tegen een paus die de Kerk zou verscheuren”.¹⁴ François Suarez schrijft: “Als de paus iets voorschrijft dat tegen de moraal ingaat, moet hij niet gehoorzaamd worden. Als hij iets

onderneemt dat duidelijk tegen de rechtvaardigheid of het algemeen welzijn ingaat, is het geoorloofd om hem te weerstaan”.¹⁵ De Heilige Robert Bellarminus merkt op: “Net zoals het geoorloofd is zich te verzetten tegen een paus die het lichaam bedreigt, is hetzelfde geoorloofd als hij de zielen onderdrukt of de staatsorde verstoort, en nog meer als hij probeert de Kerk te vernietigen. Ik bevestig dat het geoorloofd is hem te weerstaan door zijn bevelen niet uit te voeren en te verhinderen dat zijn doel wordt bereikt”.¹⁶

“Zoals we kunnen zien, aarzelen de meest betrouwbare en erkende theologen niet om een optreden van de paus te negeren dat in strijd is met het algemeen welzijn van de Kerk en dat er in dit geval een plicht is tot positief en publiek verzet”.¹⁷ Helaas was het de pijnlijke situatie die we al zestig jaar kennen, die Aartsbisschop Lefebvre ertoe bracht zich te verzetten tegen de conciliaire vernieuwingen die in strijd waren met de Traditie. En vandaag de dag is de zwaarte van de crisis in de Kerk nog

duidelijker te zien in de maatregelen die Paus Franciscus heeft genomen, zoals het *Motu Proprio Traditionis Custodes*, dat het fundamentele recht van elke priester om de Mis van de Heilige Pius V op te dragen en van elke katholiek om de Heilige Eucharistie te ontvangen volgens de traditionele ritus die door de eeuwen heen zoveel zielen heeft geheiligd, ernstig ondermijnt.

Deze korte geschiedenis van de Priesterbroederschap Sint Pius X helpt ons de legitimiteit te begrijpen van de houding van Aartsbisschop Lefebvre in de verschrikkelijke crisis die de Kerk sinds het Tweede Vaticaans Concilie teistert. Uit liefde tot Onze Heer, uit liefde tot de Heilige Maagd, uit liefde tot de Heilige Katholieke Kerk stichtte de heilige prelaat een Priesterbroederschap die een levende tak van de Kerk is, en hij gaf haar de middelen om te overleven door bisschoppen te wijden. Hij deed dit in een geest van trouw aan alle pausen die de Traditie in ere hebben gehouden voor het welzijn van de zielen.

*Pater Patrick Troadec FSSPX,
(uit “Le Phare Breton” nr. 29, mei/juni 2024)*

1. Preek, Flavigny, 2 februari 1987
2. Preek, Ecône, 1 november 1980
3. Preek, Ecône, 29 mei 1986
4. Preek, Mariazell, 8 september 1975
5. Preek, Ecône, 1 november 1980
6. CIC 1983, Canon 1752
7. Pius IX, Syllabus; H. Pius X, *Lamentabili*; Pius XII, *Humani generis*, enz.
8. Bernard Tissier de Mallerais, Marcel Lefebvre, une vie, Clovis, 2002, p. 436
9. Mgr. Lefebvre, « Préface », *Itinéraire spirituel*, Séminaire, 1990, p. 3
10. Cf. Notification de la Sacrée Congrégation des Evêques, Prot. n. 514/76
11. Pater Gerard Mura, *Les sacres épiscopaux de 1988*, in *Le sel de la terre*, n° 4 p. 40
12. Art. 1323 CIC 1983, Art. 2205 CIC 1917
13. H. Thomas van Aquino, *Summa Theologica*, II-II, q. 33, a. 4, ad 2
14. Thomas Cajetan, *De comparatione auctoritatis papæ et concilii*, *Angelicum*, 1936, n° 412
15. François Suarez, *Tractatus de fide theologica*, disp. 10, sect. 6, n° 16
16. Robert Bellarminus, *De Romano Pontifice*, tweede boek, hoofdstuk 29
17. Pater Gerard Mura, *Les sacres épiscopaux de 1988*, in *Le sel de la terre*, n° 7 p. 53.

Beknopte Summaleer van de H. Thomas

Door Pater B. Cattellion o.p.

Eerste deel. De Godsleer

A. Over de ene God

III. Over het Wezen van God

2. Over Gods volmaaktheid

Volmaakt moet God zijn, daar Hij de eerste oorzaak is van alles. In Hem toch moeten al de volmaakheden zijn van al de overige dingen, en dan nog in een veel grotere mate. En daar Hij het ‘Zelfstaande Zijn’ is en alles volmaakt is, voor zoveel het in daadwerkelijkheid is (opm. red.: in actu), zo moet God de volmaaktheid zelve zijn. En zo zegt Dionysius heel juist: “God is niet dit of dat, maar alles, daar Hij de oorzaak is van alles”; en elders: “God is niet op die of deze wijze, maar is het volle en onbegrensd zijn”, en dus ook de volmaaktheid zelve.

3. Over het goed in het algemeen

Tussen ‘goed’ en ‘zijn’ is enkel een begripsverschil. Het goed is het ‘zijn’ in verhouding tot de wil. Alles in zijn lijn is volmaakt voor zoveel het is, en al wat volmaakt is, is begeerlijk, daar alle dingen naar hun volmaaktheid streven. Wat volmaakt is, is ook goed,

daar het goede het voorwerp is van het streefvermogen of van de wil. Het ‘zijn’ gaat het goed vooraf in werkelijkheid, want iets moet eerst zijn om goed te zijn. In uitwerking nochtans (*in causando*) gaat het goed het ‘zijn’ vooraf, daar het wijst op het einddoel, dat alle andere oorzaken voorafgaat; doch wat eerst is in uitwerking is laatst in voortbrenging (*in causato*);

en zo is het ‘zijn’ in werkelijkheid vóór het goed. Goed en mooi komen ook overeen in hetzelfde subject, daar beide gebaseerd zijn op de vorm van de dingen. En hieruit kunnen we afleiden dat het mooi ook transcendentel is; want alles heeft het ‘zijn’ door zijn vorm, alles is goed door zijn vorm en alles is mooi door zijn vorm. Er bestaat toch altijd een begripsverschil. Voor het ‘zijn’ en het goed hebben we het reeds getoond. Wat het goed en het mooi betreft, het goed is voorwerp van het streefvermogen, en het mooi heeft betrekking op het kenvermogen. Mooi toch is ‘wat gezien zijnde, behaagt’, en daarom eist het mooie de nodige proporties in de vorm, die alleen het kenvermogen bereikt. En het blijkt ook uit het zintuigelijk mooie, dat enkel door die zintuigen bereikt wordt, die het dichtst het kenvermogen benaderen, namelijk het oor en het oog.

Alles, zegden we, is goed door zijn vorm. Vorm nu is wijze of bepaling, daar de stof door de vorm tot een bepaald wezen of soort overgaat, en ook tot een bepaalde werking geordend wordt. En zo zegt men dat het goed bestaat in: wijze, soort en orde.

Het goed wordt ook verdeeld in eerlijk, nuttig en aangenaam. Het goed toch trekt aan en zet in beweging. In alle beweging is een middelweg, een term en iets wat op de term volgt. De term hier is het eerlijke, de middelweg het nuttige, en wat op de term volgt, het aangename of de rust en de voldoening. Het eerlijke is dan ook het doel, het nuttige het middel om het doel te bereiken.

4. Over Gods goedheid

Daar God de eerste oorzaak is van alles, moet Hij zeker goed zijn, daar alle goed in de schepselen van Hem voortkomt. En daar alles goed is volgens Zijn daadwerkelijkheid en Zijn volmaaktheid, en God de volmaaktheid zelve is, moet Hij ook de goedheid zelve zijn. En daar alles goed is en volmaakt door Gods goedheid, omdat alles gemaakt is door Hem, om Hem en naar Zijn gelijkenis, en alles naar Zijn eigen volmaaktheid streeft, zo streven alle dingen door dit feit zelf naar God; hetzij dat ze ervan bewust zijn zoals de redelijke schepselen, hetzij ze er onbewust van zijn zoals alle andere wezens.

5. Over Gods oneindigheid

Waar stof is en vorm, wordt de stof enigerwijze door de vorm, en de vorm enigerwijze door de stof beperkt. De stof immers is in aanleg tot vele vormen, en de vorm kan aan vele meegedeeld worden; en met in de stof ontvangen te worden, worden én vorm én stof tot één ding beperkt, bijv. de mensheid in Petrus. De algemeenste nu onder de vormen is het ‘zijn’, en daar God het ‘Zelfstaande Zijn’ is, en door niets beperkt wordt, is Hij dan ook oneindig. En dat is God alleen, want hoewel bij de engelen de vorm in de stof niet ontvangen wordt, is bij hen toch het ‘zijn’ hetzelfde niet als hun wezen, daar ze het van God hebben gekregen. Zij hebben dus het ‘zijn’ door het deel hebben en bijgevolg zijn ze er in beperkt. Noch in uitgestrektheid, noch in getal kan iets oneindig zijn. Alleen God is oneindig.

6. Over Gods alomtegenwoordigheid

Daar God aan alles het ‘zijn’ mededeelt en er in bewaart, is Hij ook in alle dingen aanwezig. Wat toch werkt, moet altijd het bewerkte benaderen, ten minste in kracht; en daar Gods werkkraft hetzelfde is als Zijn wezen, moet Hij wezenlijk in alle dingen zijn, daar Hij alles heeft voortgebracht en aanhoudend bewaart. En zo is God overal tegenwoordig door Zijn macht, daar alles aan Zijn macht onderworpen is; door Zijn aanwezigheid, daar Hem alles bekend is, en door Zijn wezen, daar Hij in alles werkt.

7. Over Gods onveranderlijkheid

Alle veranderlijkheid veronderstelt een zekere aanleg, die in God niet zijn kan. Waar verandering komt, is samenstel, daar iets blijft en iets weggaat of bijkomt, wat bij God onmogelijk is. Waar verandering is, komt iets bij dat vroeger niet was, bijgevolg is God geheel onveranderlijk.

8. Over Gods eeuwigheid

Waar geen verandering is, is geen beweging, bijgevolg geen opvolging, bijgevolg geen tijd. Bij God is dus geen tijd, maar eeuwigheid of een altijddurend ‘nu’. Hij bestaat geheel en tegelijk, daar Hij geen opvolging heeft van ‘zijn’, *“totus simul existens, cum careat successione”*. En daar Hij het ‘Zelfstaande Zijn’ is, is Hij ook de eeuwigheid zelve, daar bij ons de tijd, de telling is van ons ‘zijn’. De eeuwigheid komt alleen aan God toe, aan anderen kan Hij ze meedelen. Tussen tijd en eeuwigheid hebben we het ‘aevum’, om reden dat er een begin, maar geen einde aan is. (opm. red.: De mens begint in de tijd te zijn en blijft in eeuwigheid.) ...

9. Over Gods eenheid

Eenheid voegt niets bij het ‘zijn’, maar betekent gemis aan verdeling *“ens indivisum”*. Eenheid staat dan ook gelijk met het ‘zijn’, zelfs bij de samengestelde dingen, bijv. de mens. De mens bestaat wel uit ziel en lichaam, maar is toch maar één mens. En die éénheid is hier transcendentale eenheid of vereenzelving met het ‘zijn’.

Daar nu reeds ieder ding één is, is God het zeker ook, en meer dan gelijk wie. God immers is het ‘Zelfstaande Zijn’, onverdeelbaar en onmededeelbaar. De mensheid bijv. kan aan velen medegedeeld worden, de Godheid niet. Hij is dus de hoogste eenheid, de Eenheid zelve: *“Ego Deus solus”*.

Onze Lieve Vrouw van Welslagen

Vervolg

In de twee eerste delen van dit artikel (opm. red.: IB's 339 en 342) hebben we kennis gemaakt met Zuster Mariana, haar leven in het klooster, het vele lijden dat zij ondervond en zelfs tweemaal de dood die zij onderging. Ook hebben we de oorsprong van de titel Onze Lieve Vrouw van Welslagen gezien en de verschijningen van de H. Maagd, waarbij zij openbaringen ontving over onder meer de tijd waarin wij leven. Verder zegt Maria haar een beeld te laten houwen en het te plaatsen aan het hoofd van het Klooster, omdat Maria aldus het Klooster zelf wenst te besturen en beschermen.

Vijfde verschijning van de H. Maagd

Om 01.30 uur 's ochtends van de 2^e februari 1610, toen Moeder Mariana, na te hebben gebeden in het priesterkoor en te hebben gemediteerd over de nederigheid en de gehoorzaamheid van de H. Maagd, op het punt stond naar haar cel terug te keren, voelde zij zich plotseling

als verpletterd door vreugde vermengd met angst, toen zij ineens in de aanwezigheid was van Onze Lieve Vrouw van Welslagen, die haar aankeek met een beminnelijke strengheid, zonder een

Moeder Mariana

woord te zeggen. Op de ongerustheid van Moeder Mariana reageerde Onze Lieve Vrouw als volgt: “Schepsel met verhard en traag hart met betrekking tot het maken van mijn beeld, ik bevoordeel niet slechts jou en mijn Klooster, maar ook het volk en het grote publiek doorheen de eeuwen. Omdat dit Klooster een vesting is, zal het heil aan veel zielen brengen door ze los te rukken uit de afgrond van zonde, waarin ze zich bevinden. God zal verheerlijkt worden in die zielen. Hoeveel bekeringen zal het bewerkstelligen! Wil jij verantwoordelijk zijn voor het verloren gaan van talrijke zielen die doof blijven voor mijn stem en mijn bevel?”

“Mooie Dame,” antwoordde Moeder Mariana, “uw verwijt is zeer terecht en ik neem het dan ook nederig aan voor God (...), maar sta me toe om u mijn angsten te openbaren en om u om een genade te vragen, die u mij, als Moeder, niet kunt weigeren. De angst die ik wil openbaren is deze: aangezien de mensen van dit land geneigd zijn tot afgoderij, zou dit de gelegenheid kunnen zijn om ze tot die praktijken aan te zetten. De genade die ik u vraag is dat mijn naam niet bekend wordt, zodat u alleen als Vorstin en Koningin verheerlijkt kan worden en ik daarentegen altijd verborgen blijf. Bovendien wilde ik u vragen mij nog éénmaal uw lengte te geven, zodat ik in ieder geval daar zeker van ben, echter het zal onmogelijk zijn uw trekken weer te geven, zelfs mocht het heilig beeld gehouden worden door de hemelse geesten”.

De Koningin van de Hemel antwoordde: “Welbeminde dochter van mijn hart, je nederigheid is mij aangenaam. Ga zo gauw mogelijk met je

bisschop praten en zeg hem namens mij wat ik je heb bevolen en gezegd tijdens onze laatste ontmoeting. Haast je om mijn beeld te laten maken, want de tijd vliegt en er zijn geen twee levensjaren meer over van deze bisschop die gekozen is om mijn beeld te zegenen met gewijde olie en het te plaatsen op de plek die ik je heb aangewezen.

Zeg hem eveneens dat aan het einde van zijn doodstrijd wij – jij en ik – aan zijn zijde zullen zijn om hem te begeleiden bij zijn laatste overgang. Als hij je vraagt hoe het kan dat jij erbij zult zijn, dan antwoord hem maar dat niets onmogelijk is voor God en zijn Heilige Moeder, want zij zijn de absolute meesters van alle schepselen.

Wat betreft je verzoek om onbekend te blijven, dat is mij aangenaam, en ik zal doen zoals je me hebt verzocht. Zeg tegen de bisschop dat het mijn wil en die van mijn Zoon is dat jouw naam onbekend blijft koste wat kost, zowel buiten als binnen het Klooster, want het is voor niemand geschikt om op dit moment de details en de oorsprong te kennen van de manier waarop dit beeld gemaakt zal zijn. Want dit zal pas bekend worden aan het grote publiek in de 20^e eeuw.

Gedurende die periode zal de Kerk aangevallen worden door verschrikkelijke hordes van de sekte van de Vrijmetselarij, en dit arme land Ecuador zal stervende zijn door de verdorvenheid van de zeden, de ongeremde ontucht, de goddeloze pers en de wereldse opvoeding. De ondeugden van de onreinheid en heiligschennis zullen overheersen in deze tijden van verdorven verlatenheid, en hij die zou moeten spreken, zal zwijgen!

Weet wel, welbeminde dochter, dat, als jouw naam bekend zal worden in de 20^e eeuw, velen niet zullen geloven en zullen opwerpen dat deze devotie God niet aangenaam is. Maar het grote lijden van mijn dochters en die van jou in deze tijd zullen als een melodieuze concert van nederigheid en verborgen penitentie zijn voor mijn Zoon en voor mij. De goddelijke Bruidgom en ik, Zijn liefhebbende Moeder, en jij ook vanuit de hemel, wij zullen zorgen voor onze dochters en hen op de rechte weg begeleiden die naar het Paradijs gaat. Wat het grootste kruis zal zijn voor deze dochters zijn de twijfels van hun eigen zusters, die hun lijden zullen vergroten, maar ook hun verdiensten.

Een simpel en nederig geloof in de waarheid van mijn verschijningen aan jou, mijn welbeminde dochter, zal toekomen aan eenvoudige en vurige zielen die volgzzaam zijn aan de ingevingen van de genade, omdat onze Hemelse Vader Zijn geheimen aan de eenvoudigen van hart openbaart en niet aan hen die een door hoogmoed opgeblazen hart hebben, die doen alsof ze weten wat ze niet weten of die dwepen met een lege wetenschap.

Maak je geen zorgen over de trekken van mijn beeld, want het zal afgewerkt worden zoals ik het wens voor de sublieme doeleinden waarvoor dit beeld is bestemd. En nu, geef me het uiteinde van je koord dat je om je taille draagt, symbool van de reinheid van de bruid van Christus, zodat ik het tot aan mijn voorhoofd kan houden. Houd het dan met de andere kant aan mijn voeten en je zult mijn hoogte hebben door de lengte die je koord dan heeft”.

Direct knoopte de nederige zuster, vol vertrouwen en toegegenen dankbaarheid voor de Heilige Maagd, het koord los dat zij om haar taille droeg en bood het ene uiteinde aan de Heilige Moeder aan, terwijl zij met het andere uiteinde de voeten van Onze Lieve Vrouw aanraakte. Het koord werd langer alsof het van elastiek was totdat het de hoogte had van de Koningin van hemel en aarde.

Toen zij haar blikken opsloeg om naar het voorhoofd van haar hemelse Moeder te kijken, zag zij het Kind Jezus rechtop staan, die het uiteinde van het koord, dat het voorhoofd raakte van Zijn Moeder, vasthield. Vervolgens hief Hij Zijn kleine, bevallige handje op en reikte het koord aan Moeder Mariana, zeggend: “Mijn welbeminde bruid, hier heb je de door jou gewenste maat van de hoogte van Mijn Heilige Moeder. Bewaar deze met eerbied, want ik wens dat

de talrijke bruiden die ik doorheen de eeuwen zal hebben, zich hiermee meten. De maat is reeds gegeven. En weet je hoe ik wens dat zij gemeten worden? Ik zal hun nederigheid meten, hun stilte, hun naastenliefde, hun geduld en hun liefde voor Mij en voor Mijn Moeder in wie allen een model moeten zien. Als christenen en nog meer als religieuzen wens Ik dat zij Mijn geest hebben in alle daden van hun leven. Mijn geest van geduld, zachtmoedigheid, zelfverloochening en algehele overgave aan de goddelijke Wil. Zorg ervoor dat zij Mij dienen met ijver en belangeloos, zich tot hun eeuwige gelukzaligheid overgevend aan de liefhebbende Wil van Mijn Goddelijk Hart.(...)”.

De dag erop ondernam Moeder Mariana meteen actie om het beeld van Onze Lieve Vrouw van het Welslagen te realiseren. Zij sprak met haar geestelijke vader, Pater Juan van de Moeder Gods en vervolgens met de bisschop van Quito, die het op zich nam de sleutels van het Klooster voor het beeld te laten maken, terwijl de kroon aangeboden werd door het kapittel van de kathedraal.

De beeldhouwer Francisco del Castillo, die twee dagen later in het Klooster werd ontboden, beschouwde deze taak als een gunst, nam het aan en begon meteen met het zoeken van een soort hout, dat zo lang mogelijk mee zou gaan. Eind augustus kwam hij terug in het Klooster met dit kostbaar hout en besloot om 15 september met het werk te gaan beginnen. Toen hij het beeld begon te snijden, leek de

beeldhouwer wel veranderd en vaak trof men hem aan tijdens het werk met de tranen in de ogen. De bisschop bezocht hem meerdere malen en elke keer ging hij zeer bewogen er weer van heen.

Eind september nam Moeder Mariana contact op met de Markiezin Maria de Yolanda, die het op zich nam de kromstaf van goud door haar familie in Spanje te laten maken. Omdat zij op de hoogte was van de lichaamsmeting van Onze Lieve Vrouw met behulp van het koord van de Abdis, vroeg de Markiezin om de gunst dit koord te mogen zien. Nadat zij het in haar handen heeft ontvangen, geeft zij het weer terug en op dat moment geneest geheel onverwacht haar linkerarm, die sedert enkele dagen zwaar gewond was ten gevolge van een val.

Wordt vervolgd

Terugblikken

In de nacht van **16 op 17 maart jl.** vond de Stille Omgang in Amsterdam plaats. Gelukkig deelde traditioneel katholiek Nederland met een afvaardiging ook in dit geloofsgetuigenis voor Jezus' tegenwoordigheid in het H. Altaarsacrament! Onderwerp was: deelnemen aan het H. Misoffer. Intenties van de H. Mis waren: dankzegging voor het H. Altaarsacrament en eerherstel voor zoveel beledigingen en onverschilligheid tegenover de Eucharistische Jezus. Onderweg werd er verder ook gebeden voor de vrede in de wereld, voor de Kerk en haar geestelijkheid, voor de eenheid van de Christenen, voor ons Vaderland, voor de zeevarenden en voor hen die op zee zijn omgekomen. Een stille, verborgen processie tussen uitgaand publiek! Het blijft bijzonder!

Op **29 april jl.** werd de kerkkachel van de oude St. Clemenskerk in Gerwen gereviseerd. Het brandergedeelte uit 1983 was helemaal op.

Het **Mei-altaar** 2024 in de St. Willibrordkerk, Utrecht. Bloemen voor Maria!

De Bedevaart Chartres-Parijs vond in het Pinksterweekend **18-20 mei jl.** plaats. Een enthousiast Nederlandstalig kapittel van Nederland en Vlaanderen, met een eigen kinderkapittel, nam deel. Het thema was: God zoeken met de H. Thomas van Aquino, de Gaven van de H. Geest in ons. Gezamenlijk gebed, zang, offer en onderrichting werkten stichtend, voor een sterke Christenheid!

Op **zondag 2 juni jl.** werd in Gerwen Sacramentsdag gevierd. Na de Plechtige Mis ging de processie uit, die met goed weer gezegend werd. De oude St. Clemenskerk begint voor dit groot kerkelijk familiefeest rond het H. Altaarsacrament, Jezus die door de H. Communie één maakt, te klein te worden. Daarentegen is de tuin rond de kerk weer zeer geschikt voor de voortzetting van het feest, dat dit jaar tevens het 40-jarig jubileum van de Priesterbroederschap St.

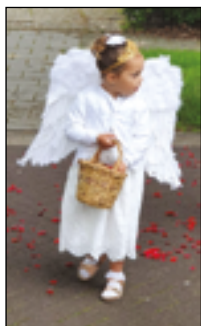
Pius X in Nederland betrof! Een heilig getal! Deo gratias!

Op deze dag
ook twee
Eerste Heilige
Communicanten!

Op zaterdag 15 juni jl. gingen de kinderen van de Eucharistische Kruistocht in het District Benelux op bedevaart naar het graf van de zalige Priester Edward Poppe in Moerzeke (B) bij gelegenheid van zijn overlijden op de 10^e juni 100 jaar geleden. Hij is de bezieler van de Eucharistische Kruistocht: bid, communiceer, offer je op, wees apostel! Te voet ging het ook nog naar zijn geboorteplaats Temse.

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

September:

Om Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten te troosten!

Oktober:

Voor alle missionarissen!

Frank Duff's "Legioen van Maria" sluit poorten van de hel

Beste Kruisvaarders,

*"The Emerald Isle".
Het Groene Eiland*

Net waren we er. "Net" is afgelopen juli. "We" is Jong Katholiek Initiatief Nederland. En ... "er" is het "Groene Eiland". Nu: vele, misschien wel de meeste eilanden zijn groen. Maar zo'n diep groen, vooral als je van duidelijk verder noord of zuid komt aangevaren. Ons klimaat eigenlijk. Maar met iets meer regen en met meer en vaak heel mooie heuvels, kusten, schiereilanden

en vaak ... betoverend mooie landschappen! Het derde grootste eiland van Europa, alleen Groot-Brittannië en IJsland zijn groter. Het westelijkste grote eiland van Europa, na IJsland. Dus: Ierland! Land ook van zeevarende oude Kelten die vanaf de tijd van de H. Patrick (rond het jaar 500) christenen worden. Heel vurige nog wel! Die kloosters bouwen, leren lezen en schrijven (zelfs Latijn en Grieks), prachtige boekversieringen maken en

vooral ... het ware geloof als Jezus' gezanten, als missionarissen, verder uitdragen en zo voor vele mensen de weg naar de Hemel openen! Vanaf het midden van de 16^e eeuw echter komen er protestantse Britse heersers die de Ieren graag in hun richting meeslepen. Wat ze niet doen! Vanaf de 17^e eeuw komt een brutale vervolging van katholieken en daarbij vaak ook nog hongersnood. Harde wetten maken de katholieken tot tweederangsburgers in hun eigen land. Sommigen worden daarom gemakshalve maar protestant. Maar de meesten houden stand! Taaie jongens, die Ieren! Vanaf de 2^e helft wordt het leven voor de katholieken in Ierland draaglijker. Begin van de 20^e eeuw zijn er zelfs rijken onder hen. Daarvan willen we er eentje nader van bekijken ...

De eerste vrouw in het Ierse bestuur krijgt een zoon.

Het echtpaar John Duff en Susan Freehill waagt zijn kans met een examen voor een benoeming in de Britse ad-

ministratie van Ierland. Ze slagen met onderscheiding! Susan is de eerste vrouw überhaupt die in zo'n examen slaagt! Ze trekken naar de hoofdstad Dublin, vierde grootste stad in het machtige Britse Rijk. Hun eerste kind, een jongen: Frank. Hij is de oudste van 7 kinderen. Frank is een ijverige en goede student. Vooral goed in talen (Engels, Frans, Latijn) en godsdienst. Bij examens is hij de tweede beste in heel Ierland! Ook in sport is Frank goed.

Soepkeuken-oorlog!

In 1908 gaat Frank (19) net als zijn ouders in dienst als ambtenaar. In 1913 (Frank is nu 24) treedt hij toe tot de plaatselijke Kring van St. Vincentius a Paulo, een katholieke weldadigheidsvereniging. Met deze mensen komt hij voor het eerst in contact met de écht armen in Dublin. Ze wonen vaak in vroeger chique Georgiaanse huizen, die in kleine woninkjes zijn opgesplitst met een gemeenschappelijke wc voor wel twintig mensen tegelijk! Vele van de mannen zijn arbeiders, maar: in die tijd vaak werkeloos! En honger! Wie helpt? Wel: weldadigheidsverenigingen. Protestantse! Die komen met

gratis soepkeukens en verblijf in “hostels”. Alleen een klein prijsje: “Wanneer je van ons gratis soep krijgt, ga je voortaan niet meer naar de katholieke Mis!” Geschokt door wat hij ziet, ontwaakt in Frank Duff de ijver voor de zielen! Samen met een vriend uit de Vincentius-kring, Sergeant-Majoor Joe Gabett, besluit Frank: “We zoeken hulp bij boeren voor goede groenten! We halen handige dames! Voor eten hoeven de mensen niet van het ware geloof af te vallen!” En kijk: een katholieke soepkeuken is opgericht! Vrijwel alle arme Dubliners die niet meer naar de H. Mis durfden te gaan, schakelen nu om op Franks soep! De protestanten kunnen sluiten! In 1916 (hij is 27) wordt Frank Duff voorzitter van de plaatselijke Conferentie van St. Vincentius a Paulo. Van dan af gaat

Frank elke dag naar de H. Mis en elk jaar op retraite.

Geestelijk voedsel met grote gevolgen

Frank Duff wil de armen ook geestelijk voedsel geven. In 1916 schrijft hij een eerste pamflet: “Kunnen wij heiligen worden?” Antwoord: “Wij zijn er allen toe geroepen! Door het ware geloof en de ware Kerk hebben we er ook alle middelen toe om het te worden!”

Beslissend is het jaar 1918. Een vriend schenkt aan Frank het boek “De ware devotie tot Maria” (uit 1712) van de H. Lodewijk Grignon van Montfort, ook genoemd het “Gouden Boek”. Frank Duff vat onmiddellijk groot vertrouwen tot Onze Lieve Vrouw. Frank Duff begint ook dagelijks het brevier (psalmen en andere gebeden voor priesters) te bidden. Als leek! Ook de geestelijke lezing verzorgt hij. Uit de middagpauze maakt hij een heilig uur. In het totaal brengt de goede man vier uur per dag in gebed door. Frank Duff krijgt een groot vertrouwen in de Voorzienigheid en de machtige voorspraak van Onze Lieve Vrouw. Hij vat vuur als apostel!

Het “Legioen van Maria”

Frank Duff weet nu uit ervaring dat de arme Ieren niet alleen lichamelijke, maar ook verschrikkelijke geestelijke nood lijden. De Conferentie van St. Vincentius a Paulo is dus niet meer genoeg. Hij vindt 16 dappere medestanders. Daaronder één priester (Fr Michael Toher) en ... 15 dames. Op 7 september 1921 richten ze het “Legion of Mary”, “Legioen van Maria” op. Helemaal naar het model van de oude Romeinse legioenen, met functies als “tribunen” en afdelingen als “cohorten” en alles. De 17 dappere leden zetten zich namelijk schrap voor een verovering van zielen voor Christus: als werktuigen van Onze Lieve Vrouw.

De kazerne binnen marcheren. Om soldatenzielen te veroveren!

Intussen is de Eerste Wereldoorlog uitgebroken. Jongemannen uit Ierland staan in loopgraven. Dienstplicht is er nog niet. Mannen in de administratie moeten al helemaal niet het leger in. Dus ook niet de jonge Frank

Duff. Maar: door zijn legervriend Joe Gabett krijgt Frank wel toegang tot een kazerne in Dublin. Waarom wil hij dat? Officier Gabett van de Lancashire Fusiliers verkondigt: “Deze mannen zijn vrienden! Wie graag meer te weten wil komen over het katholiek geloof, is in de vrije tijd bij hen welkom!” Onmiddellijk melden zich een heel aantal geïnteresseerde protestantse soldaten! Ze beginnen catechismuslessen en worden katholiek! Eén van de vurigste bekeerlingen is M. B. Hij denkt aan het heil van zijn legerkameraden: “Vriend: was het voor jou al niet iets te lang geleden sinds de laatste Biecht?” Ja: zo vergeten ze het niet en worden ze sterker! Dan worden alle soldaten naar het Front gestuurd. Frank ziet M. B. op frontvakantie terug in 1917. Maar wat is dat? Die gast doet niets meer voor zijn ziel: geen Biecht, zelfs geen H. Mis meer! Het hele vuur voor het geloof is uit die soldaat verdwenen! Frank wordt nieuwsgierig ... Op een dag besluit Frank hem vanop een afstandje te volgen bij zijn “avondwandeling”. Frank ziet waar M. B. heen gaat ... O, o ... Nu begrijpt hij waarom die man

niet meer voor zijn ziel zorgt: soldaat M.B. wandelt het “roodlicht-kwartier” van Dublin binnen! Huizen waar vrouwen hun lichaam onkuis laten aanraken. Voor geld! Een waar hol van de hel! Wat zovele zielen verslaaft, onteert en in de diepte sleurt ...

Een “heilige overval”!

Frank Duff krijgt het stoutmoedige plan: “Dit gaan we de duivel betaald zetten!” Hoe? Wel: heel zeker weet Frank het nog niet. Maar: voor zijn werk moet hij door Chancery Lane lopen. Dat grenst net aan “The Monto”, genoemd naar “Montgomery Street”, het roodlichtkwartier van Dublin, bijgenaamd “Bentley Place”. Misschien wel het grootste oord van verderf in het hele Britse Rijk. Zwarte onkuisheid, dronkenschap, moord. Terwijl Frank op een morgen onderweg is ... schiet hem te binnen: “Waarom niet eens aan de overkant (de ‘rooie’ kant) gaan aanbellen ...” Niets vermoedend dondert hij binnen in het vertrek waar “de meisjes” zich klaarmaken voor de “straatdienst”. Frank: “Op die schok was ik niet voorbereid!” Hij loopt geschrokken terug naar buiten! De “dames” lachen hem uit: “That madman!” “Die gek!”

Wacht maar ...

Frank laat het hier niet bij zitten! Hij haalt versterking: twee bevriende priesters: Fr Craydon en Fr Thorne. Wanneer ze echter dichterbij dit hells nest komen ... Ik laat Frank zelf aan het woord: “Onze hartslag gaat sneller ... De handen knijpen zich vast rond de kruisen in onze zak. We lopen het stadskwartier binnen waar zelfs de politie in Dublin zich nauwelijks waagt. De sfeer is bijna niet met woorden of zelfs een foto weer te geven! Nog jaren zal deze indruk blijven hangen!”

Zullen ze weer vluchten? Nee! Ze wagen het: met z'n drieën storten ze het bordeel (ja, zo heet zo'n slecht “café”) “Slicker’s House” binnen! Worden ze toegelaten? Ja! Ze stoten door naar de achterkamer roepen daar alle “werkneemsters” en de bazin samen.

De vraag: “Hoe zijn jullie hier terecht gekomen?” Antwoorden: “Niet voor mijn plezier! Ik was arm, werd verliefd op een jongen. Maar: die kon niet genoeg van mijn lichaam afblijven. Toen werd ik zwanger. En de kerel ... wilde niet met me trouwen! En nu wordt ik door iedereen met afschuw aangekeken als ‘diep gevallen’! Niemand wilde nog wat met mij te maken hebben! Wanhopig kom ik bij een chique gast terecht die mij zijn bordeel in duwt. En waar ik om te overleven mij verder onkuis moet laten aanraken door hopen vreemde mannen ...” De twee priesters spreken de vrouwen toe: “Was dit jullie droom als jonge meisjes? Willen jullie verder mannen in de diepte sleuren en huwelijken naar de knoppen helpen? Zijn jullie niet geschapen voor de Hemel? Zouden jullie niet liever een mooi huwelijk en lieve kinderen willen?” Op het einde van het betoog van de priesters staat het hele gezelschap ... te huilen! Van eerlijk berouw! Ze roepen vaak: “Ik wil uit dit rotleven weg! Maar waar kunnen we heen?” De priesters: “Niemand zal jullie veroordelen!” Dan tegen de eigenares: “We betalen u een weekloon voor al deze dames! Als ze mee willen op retraite!” De eigenares

gaat akkoord. Van de “werkneemsters” zeggen 23 van de 30 “ja”!

De wonderretraite.

Vóór het begin van de retraite verzamelt Pater Murphy de gekomen deelnemers: “Normaal verloopt een retraite in compleet stilzwijgen. Omdat echter niemand van u al aan een retraite heeft deelgenomen, wil ik hierop een uitzondering maken. Maar volgt u de voordrachten goed! Bezoek mij in de vrije tijd gerust voor een gesprek op de spreekkamer. Neem deel aan de H. Mis! Voor de twee niet-katholieke dames ben ik bereid daarop een uitzondering te maken!” Die twee: “Nee! Wij willen hetzelfde als de anderen!” Nu dan ... begint het grote werk aan de zielen! Dagelijks bezorgen legionairs eten en koken ze voor de deelnemers. Frank Duff en zijn “engelen” nemen ook aan de retraite deel. Hij vertelt achteraf: “Waarlijk: de Hemel inspireerde de franciscanen-pater! Hij wist spanningen, angsten en bekoringen te verjagen! Het was allemaal zeer inspannend en vermoeiend. Het was de spannendste retraite denkbaar! De Hemel was hier zicht-

baar aan het werk! Tijdens de retraite viert tegelijk Ierland zijn onafhankelijkheid. Maar alle deelnemers óók. Ze zweren: ‘Never look back!’ We willen niet meer terug naar het vieze oude leven! Biechten en Communies zorgen voor een feest van genade! De spreekkamer van Pater Murphy wordt bestormd. Hoofdvraag: ‘Waarheen vanaf komende maandag?’” De meeste bekeerden gaan ... gewoon naar huis! Naar de thuis die ze hadden verlaten om in de rotte “Monto” te gaan leven. Frank waarschuwt de retraitanten na afloop: “Vanaf nu niet meer omkijken! Niet doen zoals de vrouw van Lot! Ga nooit meer naar het rotte nest terug!”

Nieuw offensief

Frank Duff en zijn zwerm weten van geen ophouden! Nóg een rothuis binnengewandeld. Alle arme vrouwen bezopen. Frank Duff en dappere medestrijdster Mrs. Plunkett roepen op tot een nieuwe retraite. Tot hun verwondering: allen willen mee op retraite! Nu: dat *wordt* er één! Midden in die retraite krijgt één van de deelnemers, een hele grote brede en sterke, ineens

een bezeten woedeaanval en stormt als een cycloon door het huis om alles aan diggelen te slaan! Gelukkig hebben de paters ook een sterke broeder meegenomen. Die tackelt de furie en vloert ze! *Uit* met dit spel! De gevloerde furie ... komt zelfs tot bezinning, blijft nu vrijwillig en is vanaf nu een voorbeeldige retraitante!

Huwelijksbureau van Onze Lieve Vrouw

Na afloop gaat één van de dames op Frank af: “Er is een sterke jongeman die ooit tegen mij zei: ‘Mocht ik je kunnen vertrouwen, ik zou met je trouwen. Zou je mij bij die man kunnen aanbevelen?’” Frank Duff waagt het. Hij ontmoet een sterke dokwerker. Wanneer Frank het huwelijksvoorstel aan hem overbrengt, wordt de stoere man sprakeloos van verbazing. Hij denkt na ... Dan: “Tell the old chick I’ll marry her! Zeg haar dat ik met haar trouw!” Zo begint Frank een nieuw soort apostolaat: voor bekeerde prostitués huwelijksvoorstellen doen. En? Jawel: na die retraite komt het tot een resem van bruiloften tussen de ontsnapt en de jongens waar ze in hun jeugd verliefd op waren!

De gevaarlijkste stap ...

De gevaarlijkste stap komt nog: de verdorven mannen die meisjes in dit rotte leven duwen, hun daar vasthouden en met hun lichamen mensenhandel drijven: de pooiers! Vreest Frank niet dat die hem zullen neerschieten of de keel doorsnijden? Wel: hij gaat gewoon op hun af voor een praatje: “Luister: ik

wil u niet arm en werkeloos maken. Er heerst een schrijnende woningnood in Dublin. Mijn voorstel: verkoop uw huizen aan de stad! U verdient er een goeie duit aan en tegelijk kunt u in een eerbaar beroep stappen. Wat denkt u?" Wel ... bijna alle pooiers zien dit voorstel zitten! De pooiers ondertekenen allen!

*Het helse nest de genadeslag
toebrenge!*

Frank Duff: "Op 12 maart van dit jaar 1925 eindigt de mensenhandel in deze stad!" En werkelijk: de politie leegt elk "kip house"! En Frank Duff heeft iets prachtigs georganiseerd: dezelfde dag trekt een plechtige processie

met veel misdienaars en priesters met het kruis voorop door de hele "Monto"! In elk vroeger bordeel zegenen de priesters het huis en stellen ze een kruisbeeld op. Tot in de "muil van de hel" die "Bentley Place" ... was! Overall sprenkelen de priesters wijwater! "The Monto", "Bentley Place" viert zijn bekering! In de nacht hoort heel Dublin anderhalf uur lang boven in de lucht het geluid van bitter ge-weeklaag! De demonen huilen hoorbaar omdat ze er zijn uit gegooid! Onze Lieve Vrouw en haar zwerm "engelen" van haar Legioen hebben het wonder mogelijk gemaakt!

Het Legioen verover!

Een belangrijk jaar is 1932: een "Eucharistisch Congres" komt samen in Dublin. Frank Duff kan hier het "Legioen van Maria" voorstellen bij bezoekende buitenlandse bisschoppen. Resultaat? Enorme groei! Overall in de katholieke wereld. Frank Duff krijgt hulp van mensen die hij "heiligen" noemt. Daaronder de jonge Edel Quinn, jongedame uit de streek van Cork. Doordat ze tuberculose heeft, mag ze niet intreden bij zusterkloosters. Maar ze wil wel apostel zijn! Op twintigjarige leeftijd geeft ze zich volledig aan de hulp aan de

armen in de sloppenwijken van Dublin. In 1936, op 29-jarige leeftijd wordt Edel Quinn als Legioen van Maria-gezant een zeer actieve missionaris in Brits Oost- en Zuid-Afrika. Terwijl ze tegen haar ziekte vecht en zich in een oude auto door het enorme gebied laat rijden, richt ze in zeven en een half jaar tijd honderden Legioen-afdelingen op!

Missionarissen en Onze Lieve Vrouw

In de loop van zijn 59 jaar in het “Legioen van Maria” schrijft Frank Duff iets van een 200.000 brieven! Ongeveer tien per dag. Geen wonder dat het lichaam van de intussen 91-jarige Frank Duff “op” geraakt. 7 November 1980 is het, wanneer deze lekenapostel in Dublin de geest geeft. Dappere Edel Quinn is al vroeger aan de beurt: op 12 mei 1944 velt de tuberculose haar in Nairobi, Kenia. Niet toevallig wordt ze daar begraven op het “Missionaries’ Cemetery”, de begraafplaats voor missionarissen!

Dat zijn mensen die het geloof doorgeven aan anderen, zodat die hun ziel redden, heiligen en het eeuwige geluk in de hemel bereiken! Het belangrijkste wat er bestaat! In oktober offeren we voor alle missionarissen: priesters, zusters, broeders, maar er zijn ook lekenapostelen zoals Frank Duff en Edel Quinn. Voor beiden loopt een proces tot zaligverklaring. Hoe konden Frank en Edel zoveel moois doen? Wel: een gehuwd leven met een gezin hadden ze niet kunnen voeren. Daarom zijn ze ook niet ge-

Missionarissen van de Priesterbroederschap St. Pius X

huwd, zoals meeste missionarissen, die normaal priester, zuster of broeder zijn. Hoewel geen geestelijken, waren ze toch hele goede apostelen! Werktuigen van de H. Geest, zeker sinds hun H. Vormsel. Maar ook van Onze Lieve Vrouw, hun “Queen of Heaven”. Haar gaan we troosten in de maand september. Voor de pijn die ze om onze verlossing leed. Als Frank Duff en Edel Quinn: “Wees apostel!”

Pater Koenraad Huysegems

Het vertrouwen in de H. Mis beloond

Op het dorp Spithfield in Ierland waren niet veel woningen, die gemakkelijker en aangenamer waren ingericht dan die van de landbouwer Thomas Cassily.

Veel moois was er binnenshuis wel niet te zien, maar de zolders waren goed gevuld met rogge en gerst, de kelders met aardappelen en de linnenkasten met schoon wasgoed. In de stal, die aan de rechtervleugel van het huis gelegen was, stonden vier koeien, een paard, zes varkens en zevenendertig schapen. Als er bij deze bezittingen nog een kleine spaarrekening zou zijn bij een zeer soliede bankier te Cork, dan heb je eigenlijk een type van pachters die in het arme Ierland helaas zo weinig gevonden worden.

Deze welstand had Thomas Cassily grotendeels te danken aan zijn grootmoeder, een vrouw van ruim negentig jaar, die in de landstreek bekend stond als Paddy de straatveegster. Haar kleinzoon Thomas en haar drie achterkleinkinderen Jack, Marietje en Jannetje, hielden dan ook veel van haar.

Eén ding baarde verwondering bij Jack, Marietje en Jannetje: wanneer namelijk de klok van de parochiekerk luidde voor een H. Mis, sloeg hun overgrootmoeder naar gewoonte een groot kruis en zei daarbij: “God make mij deelachtig”.

De drie kinderen begrepen zeer goed de betekenis van die godvruchtige verzuchting. Hun overgrootmoeder toch

vroeg aan God, om haar deelachtig te maken aan de vruchten en verdiensten van het H. Misoffer. Maar waarom uitte zij die wens met luide stem en zo dikwijls? Geen sterveling anders, die bij het horen luiden van de klokken, er aan dacht het kruisteken te maken en te zeggen: “God make mij deelachtig”.

Jack beweerde, dat daar iets achter zat. Dit was volgens Marietje niet zo. “Ik moet er meer van weten,” sprak Jack bij zichzelf, “en dat stijfhoofdige Marietje zal ondervinden wie er slimmer is; zij of ik. Omdat zij drie jaar ouder is dan ik, wil zij altijd gelijk hebben. In alle geval met de pruimentijd wordt ik tien, en op die leeftijd weet een jongen toch wel, wat hij zegt”.

“Grootmoeder,” zei hij op een avond, terwijl hij naar haar toeging en zijn hoofd tegen de roskeurige wangen van haar door ouderdom perkamentachtig geworden gezicht legde, “ik zou u wel eens wat willen vragen”. “Goed, kindlief.” “Waarom, grootmoedertje, maakt u toch altijd een kruis wanneer de klok luidt, terwijl u dan zegt: God make mij

Waarom, grootmoedertje, maakt u toch altijd een kruis, wanneer de klok luidt?

deelachtig?” “Omdat dit een godvruchtige en heilige handeling is, mijn schatje”. “Dat begrijp ik,” antwoordde de knaap, maar hoe komt het dan, dat u de enige bent in de parochie, die zo doet? Ik heb gisteren volgehouden tegenover Marietje, dat daar een reden voor moest zijn, die te maken heeft met een bijzondere gebeurtenis in uw leven”.

“Wat heb je een goed doorzicht, kleine Jack! Je hebt gelijk jongetje. Ik zeg het altijd, wanneer ik de klok hoor luiden, omdat ik me er wel bij heb gevonden, toen ik voor het eerst zei: God make mij deelachtig. Dat is niet van gisteren; het is reeds vijftig jaar geleden. Luister maar eens Jack, en jullie ook, Jannetje en Marietje. Leer uit dit voorbeeld, dat de goede God nooit de gelovigen verlaat, die op Hem hun vertrouwen stellen en zich niet laten terneerslaan bij ellende en tegenspoed”.

“Voor vijftig jaar dan, ... ik woonde te Londen, een stad, waar men moeite heeft om aan de kost te komen. Ik verloor er mijn dierbare echtgenoot en bleef alleen achter met drie wurmen van

kinderen, waarvan de oudste nauwelijks de rechter van de linkerhand kon onderscheiden. Ach, kinderen, wat heb ik toen moeten werken en wat had ik met verschillende moeilijkheden te worstelen. Er kwam zelfs een tijd, waarop ik verplicht was zondags te werken, teneinde mijn arme kindertjes van het nodige te kunnen voorzien. Ik veegde de straten, en hoopte op die manier een beetje geld te krijgen van een of andere edelmoe-dige ziel.

Voor ik aldus zondags begon te werken, had ik eerst mijn biechtvader geraadpleegd. De Eerwaarde Pater Bruin zei mij geen ja of geen nee, noch dat het geoorloofd was of verboden. ‘Doe uw best,’ zei hij, ‘en zoals uw geweten u zal ingeven, maar wat er ook mag gebeuren, verzuim nooit zondags aan de H. Mis deel te nemen’.

Nu, daar zorgde ik wel voor. O! kinderen, als wij goed begrepen, wat de H. Mis is, dan zouden de zwaarste kruisen ons licht toeschijnen, als komend van Calvarië. Ik heb nooit kunnen begrijpen, hoe een Christen, die gelooft aan het lijden en de dood van zijn Zaligmaker, zich aan morren en wanhoop kan overgeven.

Ik ging dan naar de Vroegmis in de Kapel van het H. Kruis. Deze vertroosting miste ik op een zekere zondag. De katholieke priesters waren schaars te Londen voor vijftig jaren. Degene, die de H. Mis in de vroegte opdroeg voor de werklui, was ziek geworden en ik moest mij dus tevreden stellen met een kort gebed en daarna in alle haast met mijn bezem onder de arm de stadswijk opzoeken, waar ik gewoon was te veegen.

Zonder er groot op te gaan, was ik toch een van de vlugste veegsters van

Londen, en die dag hanteerde ik mijn bezem zo goed, dat ik een golf modder wierp over de pas gepoetste schoenen van een deftige heer. Dat was nu wel juist het beste middel niet om een paar centen los te krijgen.

Dat kwam bepaald, omdat ik de H. Mis niet had bijgewoond kinderen, en dat boezemde mij bezorgdheid in. Hoe kunnen die mensen toch gerust leven, die nooit tot God bidden? Ik heb dat nooit kunnen begrijpen, en ik voor mij, als ik niet bad, zou ik zeker sterven van verveling. Ik zei dan, dat ik zonder veel zin en zeer onhandig veegde, omdat ik niet aan de H. Mis had deelgenomen.

Toen om elf uur de drie grote klokken van de Kapel van het H. Kruis begonnen te luiden voor de Hoogmis, hield ik onwillekeurig op, maakte het kruisteken en sprak luid: ‘God make mij deelachtig!’

Nauwelijks had ik deze woorden gesproken, of een bejaarde dame, in het zwart gekleed, sprak mij aldus aan: ‘Hebt u de H. Mis al bijgewoond, moedertje?’ ‘Nee, mevrouw,’ antwoordde ik, ‘en dat moet ik wel nalaten, om mijn

kinderen vandaag iets te eten te kunnen geven’. ‘O, o!’ zei ze, ‘als het zo gesteld is, geef mij dan uw bezem; ik zal in uw plaats het werk verrichten en u eerlijk rekenschap geven van het geld, dat ik ontvang’.

Ik aarzelde, maar de dame greep met de ene hand mijn bezem en wees met de andere naar de kapel en wel met zoveel gezag, dat ik half versuft, half verblijd heenging om aan de H. Mis deel te nemen.

Toen ik terugkwam, was zij nog steeds bezig met vegen. Eén oogopslag was voldoende om te zien, dat zij het

*Hebt u de H. Mis al
bijgewoond, moedertje?*

niet gewend was. Echter haar werk was beter beloond dan het mijne, te oordelen naar de handvol geldstukken, die zij mij overreikte. Tussen deze centen schitterden vier goudstukken.”

“Vier goudstukken!” riep Jack uit. “Vier hele nieuwe, fonkelende goudstukken. Wie denken jullie dat deze dame was, kinderen?” “Dat kan niemand anders zijn dan de H. Maagd,” zei Jack. “Mis. De dame, die in mijn plaats had geveegd, terwijl ik de H. Mis bijwoonde, was de hertogin van Longthorn, in geheel Engeland bekend om haar milddadigheid en eigenaardigheden.

Hoe het ook zij, kinderen, die vier goudstukken waren mijn geluk en dat van mijn kinderen. Zij stelden mij in de gelegenheid iets te sparen, en daarop verliet ik Londen en kwam me hier vestigen bij familieleden. Zonder deze onverwachte steun zou ik te Londen van gebrek zijn omgekomen met mijn kinderen, en zouden jullie ook niet op de wereld zijn. Van die tijd af heb ik de gewoonte aangenomen om wanneer de klok voor de H. Mis luidt, een kruiste-

ken te maken en te zeggen: God make mij deelachtig!”

“Welnu, Marietje,” riep Jack uit, “had ik niet gelijk met te zeggen dat daar iets achter stak?” “Wat mij betreft,” zei Jannetje, “ik wil grootmoedertje navolgen en wanneer de klok luidt, God bidden, dat Hij mij deelachtig maakt aan

de verdiensten en vruchten van het H. Offer”. “Ik ook,” riep Jack. “En ik ook,” zei Marietje. “Jullie zullen goed doen, kinderen.”

Toen een maand later de klok op een zondag voor de Hoogmis begon te luiden, tekende Paddy zich met het kruis en sprak: “God make er mij deelachtig aan!” Dat waren haar laatste gebaren en woorden. Zij stierf zo zacht, dat men meende, dat zij was ingeslapen. Als de klok niet had geluid voor een andere H. Mis, zou Jannetje, die bij haar overgrootmoeder oppaste, nog steeds hebben gemeend, dat zij sliep. Maar toen zij haar geen kruisteken zag maken en bij de klank van de klok haar de gewone verzuchting niet hoorde zeggen, begreep het kind, dat de ziel van Paddy was opgevlogen naar de mooie Hemel.

Juffrouw Elly

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van juni en juli 2024?

	<i>juni</i>	<i>juli</i>
Aantal Schatkisten:	11	13
Dagelijkse Toewijding	298	281
H. Mis	82	93
H. Communie	78	74
Geestelijke Communie	184	231
Offers	599	617
Tientjes	1.313	1.442
Bezoek aan het Allerheiligste	73	119
Meditatie	93	71
Goed Voorbeeld	322	325
Puntje	210	346

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor september en oktober zijn:

September: *IJver en voorbeeld op school!*

Oktober: *Dagelijks het volledige Rozenhoedje bidden!*

Beste Kruisvaarders,

Wij kijken met grote vreugde en dankbaarheid op ons zomerkamp te Xhos nabij Luik (B) terug. Het was een mooie tijd. Wij hebben als leden van de Eucharistische Kruistocht het geluk gehad dagelijks de H. Mis bij te mogen wonen, te communiceren en over de bekering van Scandinavië te horen. We hoorden dagelijks over hoe ijverige en moedige missionarissen die heidense volkeren bekeerden. Elke dag werd er over een heilige Viking of Vikingvrouw gepreekt. Dat sterkte ons geloof en onze ijver! Blij speelden we samen in Gods natuur. De kampeiding had tal van leuke en avontuurlijke spelen en tochten voorbereid. Danken we God en onze weldoeners voor dat alles. Vergeten we de geleerde lessen niet! Onderhouden we de gemaakte vriendschappen. Dragen we onze ontvangen pinnen met fierheid en eer.

Beste Kruisvaarders, inmiddels zitten velen onder jullie terug op de schoolbanken. Vermoedelijk beschouwen jullie dit niet als jullie favoriete bezigheid. Dat kan ik me heel goed inbeelden. We moeten echter na en-

kele ogenblikken van afkeer of onlust onze moed verzamelen. Eigenlijk is het met naar school gaan net zoals met offertjes brengen. Daar zijn we kampioenen in!

Telkens wanneer we een offertje brengen, vraagt dit een bepaalde zelfoverwinning. Eens dat we bij onszelf echter hebben besloten om dat offertje of goede werk ijverig en moedig

te verrichten, dan gaat het veel makkelijker dan we dachten. Ja, we beseffen zelfs dat dit iets goed oplevert: een vermeerdering van onze liefde tot Jezus, een groei in de genade en een vergroting van onze zaligheid in de Hemel. Wel, beste kinderen, zo is het dus ook met naar school gaan. Eerst zijn we droevig dat we weer op de schoolbank zitten en huiswerk moeten maken, maar eigenlijk moeten we beseffen dat dit goed is en vrucht brengt. We begrijpen dat we dit als een middel en wapen kunnen gebruiken in de geest van de Eucharistische Kruistocht tot opbouw van een katholieke samenleving, tot herovering van ons land en tot publieke erkenning van Jezus Christus als opperste Koning en Wetgever!

Inderdaad! We doen dit dagelijks door onze gebeden, offertjes en goede werken, maar ook als we ijverig naar school gaan, brengen we zeker het Rijk van Christus Koning dichterbij. Als we ijverig leren rekenen, schrijven, lezen en andere kennis opdoen, zullen wij als katholieke jongens en meisjes belangrijke posten en beroepen in de samenleving kunnen innemen en daardoor deze wereld weer

Katholiek maken. Beseffen we dat goed! Wij worden door onze ijver op school in staat gesteld en voorbereid om ware katholieke soldaten op alle gebieden van de samenleving te worden: priesters, professoren, bedrijfsleiders, dokters, politieagenten, verpleegsters, onderwijzeressen, ...

Daarom, beste Kruisvaarders, is het **Puntje in de maand september ijver tonen op school**. IJverig naar school gaan 's morgens en niet traag; ijverig meewerken in de les door goede antwoorden te geven en een katholiek deugdzzaam voorbeeld aan onze leeftijdsgenoten te geven; ijverig vreugdevol spelen in de pauzes; ijverig het huiswerk maken zodat de nieuwe leerstof vaster in ons geheugen komt te staan en we excellente proefwerken zullen schrijven.

Telkens als we dus in de **maand september** 's avonds bij ons avondgebed vaststellen dat we ijver hebben getoond betreffende de school, dan mogen we het Puntje aankruisen. Veel succes! IJverig zijn op school behoort tot een Kruisvaarder!

Het puntje van de **maand oktober** is: dagelijks het volledige Rozenhoedje bidden.

Beste Kruisvaarders, vijf tientjes per dag is geen onoverkomelijke zaak! De duivel fluistert ons het tegenovergestelde in. Hoelang duren die vijf tientjes eigenlijk? Een 20-tal minuutjes? Zeker dus niet te lang, indien we deze vergelijken met de tijd die we graag

vrijmaken om te spelen of ons te ontspannen. Zeker in deze tijd van geloofsafval en zonde moeten we meer bidden!

Overall waar O.L. Vrouw verschijnt, draagt ze de Rozenkrans bij zich. Geen snoertje van één of twee tientjes! Starten we in de maand oktober met de goede gewoonte samen met het gehele gezin – jong en oud – het volledige Rozenhoedje te bidden. Vijf tientjes! Zijn we werkelijk katholieke jongens en meisjes! Volledig en niet gedeeltelijk. Geven we elkaar ook moed tot het einde erbij te blijven.

Trachten we het Rozenhoedje met grootst mogelijke aandacht en eerbied te bidden. Dat betekent dat we proberen onze fantasie, ons verstand en ons

geheugen op het thema van het tientje te behouden. Proberen we echt Jezus, Maria, Jozef bij het bidden van het tientje te zien. Zeggen we, dát geloven wat we overwegen: Jezus is werkelijk verzezen! Jezus is werkelijk geboren als mens te Bethlehem. Drukken wij stilletjes onder het bidden ook onze vreugde, droefheid, beterschap uit tijdens het bidden van dat tientje. Ja, maken we misschien zelfs een voor-nemen.

Jullie kunnen heel zeker bijvoorbeeld het bruine Hosannaboekje ter hand nemen. Op de bladzijdes 130 tot 136 vinden we bij elk tientje 10 zinnettes geschreven die ons helpen onze gedachten bij het thema van het tientje te houden. Vaak kunnen jullie iets gelijkaardigs in je missaal vinden. Gebruik het!

Zetten we ons in en bidden we ook met aandacht en in gepaste houding: niet zittend of hangend. Wij spreken met God en met O.L. Vrouw! Wij zijn op audiëntie bij de Koning der koningen! Bidden we aandachtig en geknield (tenminste in het begin) voor een mooie beeltenis van de Moeder Gods.

Wie in oktober het hele Rozenhoedje heeft gebeden, mag het Puntje op de Schatkist aankruisen.

Beste Kruisvaarders, goede moed. We hebben in september en oktober twee puntjes die echt bij ons passen!

Pater Matthias De Clercq, EK-Kruisridder

De Heilige Handelingen - Mijn taak

De handeling van lofzang en onderricht

“Ik zal opgaan naar het altaar van God.”

Eindelijk gaat de priester tot aan het altaar. Altaar komt van het Latijn en betekent een “hoog gelegen plaats”. Het altaar staat op een hoger gelegen plaats, opdat wij goed kunnen zien wat er aan het altaar gebeurt, en zo “onderwezen kunnen worden door deze Heilige Handelingen”. We moeten ze dan ook nauwkeurig gadeslaan.

Voordat de priester de altaartreden opgaat, geeft hij door de woorden *Dominus vobiscum* (*De Heer zij met u*) aan dat hij met een nieuw gedeelte van de H. Mis begint. Daarna strekt hij de handen wijd uiteen en zegt: *Oremus* (*Laten wij gezamenlijk bidden*). Gedurende de H. Mis zullen wij nog dikwijls deze woorden horen en deze uitgestrekte handen zien. Ze nodigen ons uit om ons aan te sluiten bij de woorden en verlangens van de priester.

Wanneer we het onderstaande gebedje van buiten leren, zullen we het altijd met de priester kunnen bidden, terwijl hij de altaartreden opgaat.

Bij het altaar aangekomen, begint hij met het volgende gedeelte van de H. Mis: de Handeling van Lofzang en Onderricht. De vele gedeelten van

deze Handeling zullen de een na de ander uitgelegd worden.

Het *onderrichtend* deel bestaat uit het Epistel en het Evangelie, al de overige delen zijn *lofzang*.

Sommige van de gebeden worden gezegd aan de epistelkant, één aan de evangeliekant en de anderen vóór het midden van het altaar. We zullen gemakkelijker de H. Mis kun-

nen volgen, wanneer we weten wat iedere handeling betekent, hoe we van de ene handeling naar de andere overgaan en hoe elk een verschillende bedoeling heeft.

Kijk nu even naar een ander gewaad, dat met de Y-vormige versiering. Het

wordt kazuifel genoemd. De Romeinen noemden het *cásula*, een “klein huis”, een kledingstuk, dat ze droegen wanneer ze naar buiten gingen. Het is een prachtig gewaad, omdat het zo heel eenvoudig is. Men gebruikt het alleen tijdens de H. Mis.

Wij smeken U, o Heer,
neem onze zonden van ons weg,
opdat wij, met een gezuiverd hart,
geschikt mogen zijn
om U Heilige Gaven op te dragen,
door Christus, onze Heer,
in deze, zijn heilige plaats.

Gebed van de priester, terwijl hij de altaartreden bestijgt

De altaarkus

Voor het altaar gekomen, buigt de priester diep en zegt het gebed: “Om de verdiensten van uw Heiligen, wier beenderen hier rusten, en van alle Heiligen, bidden wij U, Heer, dat Gij U gewaardigt al mijn zonden te vergeven. Amen”.

Merk op dat hij nog steeds blijft vragen om de kwijtschelding van zijn zonden. Hetzelfde behoren wij te doen, terwijl wij hetzelfde gebed bidden.

“Verdiensten” zijn beloningen voor goede daden, die de heiligen in zulk een grote getale gesteld hebben. Wij vragen hen voor ons te bidden, omdat wij weten dat God hun gebeden voor ons zal verhoren als een onderdeel van hun beloning.

“Relikwieën” zijn beenderen van Heiligen, vooral van hen die martelaren waren, dit wil zeggen, die *ge-tuigden* dat zij van Onze Lieve Heer hielden door hun leven voor Hem te geven.

De eerste Christenen droegen bij voorkeur het Misoffer op boven de graven van deze dappere mannen en vrouwen. Wij doen nog steeds hetzelfde! In het midden van het altaar, daar waar de kelk staat, liggen de relikwieën van de Heiligen begraven. Op zijn minst moeten enige van deze relikwieën beenderen van martelaren-heiligen zijn. Dikwijls rusten ze in een platte steen, die men gemakkelijk kan uitlichten. Dit is de “altaarsteen”. Aalmoezeniers aan het front of missionarissen in een missieland dragen een kleine altaarsteen bij zich, zodat zij overal hun altaar kunnen oprichten. De steen is gekentekend met vijf kruisjes.

Wij vragen U, o God,
door de verdiensten van uw Heiligen,
wier beenderen in dit altaar rusten,
en van al uw andere Heiligen,
neem in uw mildheid iedere zonde van ons weg.

Gebed van de priester, terwijl hij het altaar kust

Binnenkomstlied (Intróitus)

Het eerste gebed dat de priester uit het missaal bidt, is het Intróitus. Verderom maakt hij het kruisteken. Dit teken, dat hij iedere keer opnieuw maakt, is bedoeld om ons levendig voor ogen te houden dat de H. Mis in feite Calvarie is.

De priester kust het altaar bij de woorden *wier beenderen hier rusten*, om eer te brengen aan deze Heiligen, maar vooral omdat het altaar de plaats inneemt van Onze Lieve Heer en het ontmoetingspunt is tussen God en ons. Een kus betekent een belofte van trouw. Wanneer een bisschop een jongeman tot priester wijdt of wanneer een koning een edelknaap tot ridder slaat, kussen zij elkaar. Zo belooft ook de priester, telkens als hij het altaar kust, opnieuw trouw en gehoorzaamheid aan God, en ook wij behoren hetzelfde te doen.

Laten wij nu, met dit alles voor ogen, naar het altaar kijken als naar Onze Lieve Heer die voor ons stierf en zien wij in het altaar de beenderen van hen die voor Hem, maar ook voor ons, hun leven gaven. Dit zal ons leren dapper te zijn in het leven.

“Intróitus” is een Latijns woord en betekent “ingang”, zoals de deur een “ingang” is tot ons huis of tot de kerk. Het betekent ook het “binnengaan” zelf.

Het binnengaan van een kerk is iets plechtigers dan het binnengaan van een ander gebouw. Daarom was het eertijds de gewoonte, dat de priester en het volk tijdens het binnengaan van de kerk en op hun weg naar het altaar het Intróitus of het Binnenkomst-Lied zongen. Bijna altijd zongen ze een van de psalmen, die, zoals wij reeds zagen, oorspronkelijk joodse liederen waren. Misschien werden deze liederen zelfs gezongen in dezelfde melodie als waarin Onze Lieve Heer ze kende. Op sommige plaatsen

zong het koor en het volk beurtelings ieder één strofe, op andere plaatsen werd door het volk telkens één bepaald vers als refrein gezongen.

Nu er tegenwoordig zo vaak Mis gelezen wordt, is het vanzelfsprekend niet altijd mogelijk een koor te hebben of processie te houden. De priester behoeft daarom niet meer de gehele psalm te bidden, het Introïtus is ingekort, het zijn nu nog slechts enkele regels met het “*Eer aan de Vader*” (Gloria Patri). Indien we echter goed luisteren, zullen we opmerken – zelfs als we geen Latijn kennen – dat de priester na het “*Eer aan de Vader*”, dat hij altijd uitspreekt met een hoofdbuiging naar het kruis, de eerste regels van het Intróitus herhaalt. Dit herinnert ons eraan dat het Introïtus eens ook door het volk gezongen werd. Aan de processie worden wij herinnerd, wanneer tijdens de plechtige Heilige Mis het koor het Intróitus inzet, zodra de priester naar het altaar gaat.

Het Intróitus is iedere dag anders. Later, wanneer we een eigen missaal hebben in het Latijn en Nederlands, zullen we zelf kunnen zien hoe zorgvuldig zij voor iedere dag uitgekozen zijn.

Aan U, o God, heb ik mijn hart geschonken,
In U al mijn vertrouwen gesteld.
Nooit, nooit, wil ik U verloochenen,
Wijs mij de weg, die Uw goedkeuring draagt.
Naar Uw Waarheid geleid mij en wees mij tot Leraar,
Gij immers zijt mijn God en Verlosser.

Intróitus, Eerste Zondag van de Advent

Jaarprogramma

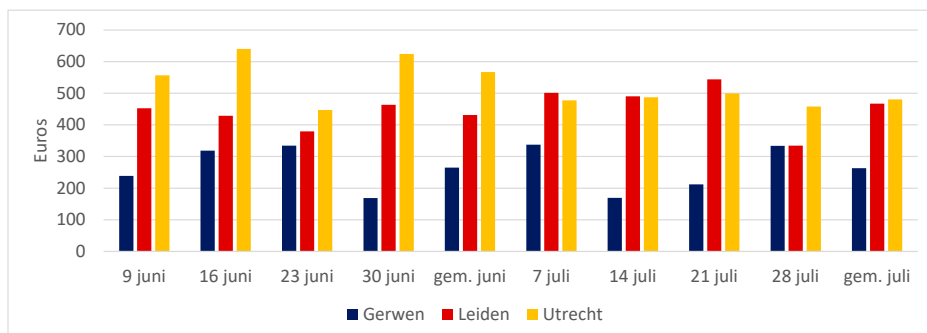
2024

Wanneer?		Waar?	Wat?
van	t/m		
09-09	14-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
21-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
28-09		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
05-10		Banneux	Bedevaart District Benelux
13-10		Leiden	Patroonsfeest
19-10		Leiden	Aanbiddingsdag
10-11		Utrecht	Patroonsfeest
23-11		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
24-11		Gerwen	Patroonsfeest
24-11		Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia
01-12		Gerw./Lei./ Utr.	Adventsbezinning (+ Derde Orde + M.I.)

2025

18-01	Utrecht	H. Vormsel
-------	---------	-------------------

Collecten in de maanden juni en juli 2024

Onze Overledenen

Mej.	J.H.M.	Alders	Haarlem	01	09	1998
Hr.	Th. M.	Sluimer	Vleuten	08	09	2019
Mevr.	M.J.	Palm	Arnhem	10	09	1999
Hr.	L.	Weusten	Sittard	14	09	1990
Mevr.	A.P.M.	Jansen-Huurdeman	Nuene	14	09	2004
Hr.	J.C.	Poll	Leerdam	14	09	2005
Mevr.	W.	Donkers-van Stiphout	Gerwen	19	09	1999
Mevr.	A.G.M.	Pelgrom-van Leeuwen	Middenbeemster	20	09	2014
Mevr.	F.A.	Sas-Brabander	Den Haag	24	09	2006
Hr.	P.B.	Zegers	Purmerend	25	09	2005
Mevr.	E.I.L.M.	Gadiot-Regout	Vaesrade	28	09	2009
Hr.	J.H.	de Heisakkers	Eindhoven	01	10	1995
Mevr.	J.C.M.	van Doeveren	Delft	05	10	2007
Mevr.	E.M.	van Os-van Leeuwen	Groesbeek	05	10	2011
Hr.	F.J.	Pelgrom	Amsterdam	09	10	1990
Hr.	Ch.	Manders	Den Haag	11	10	2011
Hr.	H.C.	de Vreede	Nootdorp	11	10	2013
Mevr.	M.G.	Nutters-von Hombracht	Den Haag	18	10	2019
Mevr.	E.E.M.	Nikkelen-Braudigom	Haarlem	22	10	2004
Mevr.	W.M.	Bruines-Dona	Amsterdam	22	10	2005
Mej.	J.T.H.	Willems	Nijmegen	24	10	1999
Mevr.	A.	Hennekes	Arnhem	27	10	2004
Hr.	M.J.	van Haren	Nijmegen	27	10	2012
Mej.	H.T.H.	Pepels	Stein	31	10	2005

Heilige Aartsengel Michael,

verdedig ons in de strijd,
wees onze bescherming tegen
de boosheid en de listen van
de duivel. Wij smeken ootmoedig,
dat God hem Zijn macht doe
gevoelen. En gij, vorst van de
hemelse legerscharen, drijf de
satan en de andere boze geesten,
die tot verderf van de zielen
over de wereld rondgaan,
door de goddelijke kracht in
de hel terug. Amen.

BEDEVAART NAAR
BANNEUX
ZATERDAG 5 OKTOBER 2024

9u00 Rozenkransomwegang
Verschijningskapel

10u30 Plechtige H. Mis
Sint-Franciscuskapel

12u30 Picknick of warme maaltijd
Hospitaliteit - "Notre Dame"
Soep + koffie 3 euro
Warme maaltijd*: volwassen 20 euro/
kind 12 euro (* < 12 jaar)

14u00 Vertrek naar Tamerfont (9 km)
Sint-Franciscuskapel

16u30 Vereniging van het Heilig Kruis te Tamerfont

*De Heilige
Familie*

Bus*: vertrek Sint Jozefkerk om 7u00 - 15 euro/pers.

*Ressource van 15 september naar 30 oktober maaltijd**
benelux.bedevaart@fsspx.be - 0472/37.13.60

IBAN BE43 0016 4293 6201 - VZW Pins X

www.fsspx.be

**ZATERDAG
21/09**

SPORTDAG

FSSPX-BENELUX

- ▶ **10U 30 VOETBALTOERNOOI**
 Inschrijving - 50€ per team - vóór 8/09
 via bonheidenfsspx.be (Lunch mogelijk voor 3€)
- ▶ **14U VOLLEYBAL**
- ▶ **15U KINDERVOETBAL - 16U 45 FINALE**
- ▶ **17U 30 VOLWASSEN FINALE**
- ▶ **18U 30 AVONDETEN**
 Huisgemaakte desserts zijn welkom
- ▶ **20U KAMPVUUR**
 Gezellig samen zijn rond een kampvuur

 bonheidenfsspx.be
bonheiden.fsspx@gmail.com

 SPORTCENTRUM "BERENTRODE"
 GROTE DOELSTRAAT 1
 2820 BONHEIDEN

Kalender Gerwen

September

zo.	1	8.30	Hoogmis	15^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen Hoogmis in Brielle 17.30 uur, Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2 ^e kl.); ged. 15 ^e zondag na Pinksteren
ma.	2	18.30	H. Mis	H. Stefanus, koning en bel. (3 ^e kl.)
di.	3	18.30	H. Mis	H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.); patroon van onze Priesterbroederschap
wo.	4	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	5	17.30	Lof	H. Laurentius Justinianus, biss. en bel. (3 ^e kl.)
vr.	6	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.)
za.	7	7.30	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.)
zo.	8	10.30	Hoogmis	Plechtige viering v.h. Feest v.d. H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.), patroon v. onze Priesterbroederschap; ged. 16^e zondag na Pinksteren
ma.	9	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Gorgonius, mart.
di.	10	18.30	H. Mis	H. Nicolaas v. Tolentino, bel. (3 ^e kl.)
wo.	11	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Protus en Hyacinthus, mart.
do.	12	17.30	Lof	Feest v.d. H. Naam v. Maria (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	13	-----	geen H. Mis	Kruisverheffing (2 ^e kl.)
za.	14	-----	geen H. Mis	
zo.	15	10.30	Hoogmis	Feest v. O.L.-Vrouw-van-Zeven-Smarten (1^e kl.), feestdag v.d. zusters v.d. FSSPX; ged. 17^e zondag na Pinksteren
ma.	16	18.30	H. Mis	HH. Cornelius, paus, en Cyprianus, biss., mart. (3 ^e kl.); ged. HH. Euphemia, Lucia en Geminianus, mart.
di.	17	18.30	H. Mis	H. Lambertus, biss. en mart (3 ^e kl.; Bisdóm 's Hertogenbosch); ged. HH. Kruiswonden v.d. H. Franciscus, bel.
wo.	18	7.15	H. Mis	Quatertemperdag (2 ^e kl.); ged. H. Jozef v. Cupertino, bel. (3 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
do.	19	17.30	Lof	HH. Januarius, biss., en gez., mart. (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	Quatertemperdag (2 ^e kl.); ged. HH. Eustachius en
vr.	20	7.15	H. Mis	gez., mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	21	9.00	H. Mis	H. Mattheüs, apostel en evangelist (2 ^e kl.); ged. v.d. Quatertemperdag
zo.	22	10.30	Hoogmis	18^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

ma.	23	18.30	H. Mis	H. Linus, paus en mart. (3 ^e kl.); ged. H. Thecla, maagd en mart.
di.	24	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. O.-L.-Vrouw-tot-vrij-koping-van-de-slaven
wo.	25	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	26	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Cyprianus en Justina, mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	27	7.15	H. Mis	HH. Cosmas en Damianus, mart. (3 ^e kl.)
za.	28	9.00	H. Mis	H. Wenceslaus, hertog en mart. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	29	10.30	Hoogmis	Wijding v.d. basiliek v.d. H. Aartsengel Michaël (1^e kl.); feestdag v.d. broeders v.d. FSSPX; ged. 19^e zondag na Pinksteren
ma.	30	18.30	H. Mis	H. Hiëronymus, bel. en kerkl. (3 ^e kl.)

Oktober

Rozenkransmaand

di.	1	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Remigius, biss. en bel.
wo.	2	7.15	H. Mis	Feest v.d. HH. Engelbewaarders (3 ^e kl.)
do.	3	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Theresia-van-het-Kind-Jezus, maagd (3 ^e kl.)
vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Franciscus van Assisi (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	5	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; ged. HH. Placidus en gez., mart.
zo.	6	10.30	Hoogmis	Feest O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (2^e kl.); ged. 20^e zondag na Pinksteren; kinderzegen
ma.	7	18.30	H. Mis	Feest v. O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (2 ^e kl.); ged. H. Marcus, paus en bel.
di.	8	18.30	H. Mis	H. Brigitta van Zweden, weduwe (3 ^e kl.); ged. HH. Sergius, Bacchus, Marcellus en Apulejus, mart.
wo.	9	7.15	H. Mis	H. Johannes Leonardi, bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Dionysius, Rusticus en Eleutherius, mart.
do.	10	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Franciscus Borgia, bel. (3 ^e kl.)
vr.	11	7.15	H. Mis	Feest v.h. Moederschap v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.)
za.	12	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	13	10.30	Hoogmis	21^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	14	18.30	H. Mis	H. Callixtus I, paus en mart. (3 ^e kl.)
di.	15	18.30	H. Mis	H. Theresia v. Avila, maagd (3 ^e kl.)
wo.	16	7.15	H. Mis	Kerkwijdingsfeest v.d. kerken, wier wijdingsfeest niet bekend is (1^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch)
do.	17	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Margaretha Maria Alacoque, maagd (3 ^e kl.)

vr.	18	7.15	H. Mis	H. Lucas, evangelist (2 ^e kl.)
za.	19	9.00	H. Mis	H. Petrus v. Alcantara, bel. (3 ^e kl.)
zo.	20	10.30	Hoogmis	22^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.); ged. <i>Uitbreiding v.h. Geloof; Missiezondag; tweede collecte voor de missies</i>
ma.	21	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Hilarion, abt, en HH. Ursula en gezellinnen, maagden en mart.
di.	22	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	23	7.15	H. Mis	H. Antonius Maria Claret, biss. en bel. (3 ^e kl.)
do.	24	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Rafaël, aartsengel (3 ^e kl.)
vr.	25	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Chrysanthus en Daria, mart.
za.	26	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Evaristus, paus en mart.
zo.	27	10.30	Hoogmis	Feest v. Christus Koning (1 ^e kl.) (23 ^e zondag na Pinksteren); na de Mis: Lof met toewijding v.d. wereld aan het H. Hart v. Jezus
ma.	28	18.30	H. Mis	HH. Simon en Judas, apostelen (2 ^e kl.)
di.	29	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	30	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	31	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)

November

vr.	1	19.00	Hoogmis	<i>(Eerste vrijdag)</i> Allerheiligen (1 ^e kl.); verplichte feestdag
za.	2	9.00	Requiem (2)	<i>(Eerste zaterdag)</i> Allerzielen (1 ^e kl.)
			aansl. Requiem (3)	
		10.30	gezongen Requiem (1)	
zo.	3	10.30	Hoogmis	24^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.) (4 ^e ingehaalde zondag na Driekoningen); <i>kinderzegen; zegening v.h. Hubertusbrood</i>

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 28 sept. en 12 okt. (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenkomst: 15 sept., 5 okt. (Banneux) en 13 okt.

E.K.-bijeenkomsten: 22 sept. en 20 okt.

Geloofsverdieping volwassenen: 2 sept. en 7 okt.

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de 1^e zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

September

zo.	1	8.30	Hoogmis	15^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen Hoogmis in Brielle 17.30 uur, Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2 ^e kl.); ged. 15 ^e zondag na Pinksteren
vr.	6	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.)
za.	7	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	8	10.30	Hoogmis	Plechtige viering v.h. Feest v.d. H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.), patroon v. onze Priesterbroederschap; ged. 16^e zondag na Pinksteren
vr.	13	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	14	9.00	H. Mis	Kruisverheffing (2 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	15	10.30	Hoogmis	Feest v. O.L.-Vrouw-van-Zeven-Smarten (1^e kl.), feestdag v.d. zusters v.d. FSSPX; ged. 17^e zondag na Pinksteren
vr.	20	18.30	H. Mis	Quatertemperdag (2 ^e kl.); ged. HH. Eustachius en gez., mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	21	9.00	H. Mis	H. Mattheüs, apostel en evangelist (2 ^e kl.); ged. v.d. Quatertemperdag
zo.	22	10.30	Hoogmis	18^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	27	18.30	H. Mis	HH. Cosmas en Damianus, mart. (3 ^e kl.)
za.	28	9.00	H. Mis	H. Wenceslaus, hertog en mart. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	29	10.30	Hoogmis	Wijding v.d. basiliek v.d. H. Aartsengel Michaël (1^e kl.); feestdag v.d. broeders v.d. FSSPX; ged. 19^e zondag na Pinksteren

Oktober

Rozenkransmaand

vr.	4	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; ged. H. Franciscus van Assisi (3 ^e kl.)
za.	5	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; HH. Broers Ewald, mart. (3 ^e kl.; Bisdome Rotterdam); ged. HH. Placidus en gez., mart.
zo.	6	10.30	Hoogmis	20^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	11	-----	geen H. Mis	Feest v.h. Moederschap v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.)

za.	12	-----	geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
zo.	13	10.30	Hoogmis	Plechtige viering v.h. Feest v. O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (1 ^e kl.); ged. 21 ^e zondag na Pinksteren; <i>Parochiefeest!</i>
vr.	18	18.30	H. Mis	H. Lucas, evangelist (2 ^e kl.)
za.	19	9.00	H. Mis	H. Petrus v. Alcantara, bel. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
		10.00		Aanbiddingsdag!
		13.00		<i>uitstelling en 1^e Rozenhoedje</i>
		15.00		<i>2^e Rozenhoedje</i>
		17.00		<i>Kruisweg</i>
		17.45		<i>3^e Rozenhoedje</i>
zo.	20	10.30	Hoogmis	22^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.); ged. <i>Uitbreiding v.h. Geloof; Missiezondag; tweede collecte voor de missies</i>
vr.	25	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Chrysanthus en Daria, mart.
za.	26	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Evaristus, paus en mart.
zo.	27	10.30	Hoogmis	Feest v. Christus Koning (1 ^e kl.) (23 ^e zondag na Pinksteren); na de Mis: Lof met toewijding v.d. wereld aan het H. Hart v. Jezus

November

vr.	1	<u>19.00</u>	Hoogmis	<i>(Eerste vrijdag)</i> Allerheiligen (1 ^e kl.); verplichte feestdag
za.	2	9.00	Requiem (2) aansl. Requiem (3)	<i>(Eerste zaterdag)</i> Allerzielen (1 ^e kl.)
		10.30	gezongen Requiem (1)	
zo.	3	10.30	Hoogmis	24^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.) (4 ^e ingehaalde zondag na Driekoningen); <i>kinderzegen</i>

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 7, 14 en 28 sept.; 19 okt. (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomsten: 8 sept. en 6 okt.

J.K.I.-bijeenkomsten: 15 sept., 5 okt. (Banneux) en 20 okt.

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 9 sept. en 21 okt.

Patroonsfeest: zondag 13 okt.

Aanbiddingsdag: zaterdag 19 okt.

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de 3^e zondag van de maand

Kalender Utrecht

September

zo.	1	12.00	Hoogmis	15^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.); <i>kinderzegen</i> Hoogmis in Brielle 17.30 uur, Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2 ^e kl.); ged. 15 ^e zondag na Pinksteren
vr.	6	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.)
za.	7	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbe- vlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna Lof met Rozenhoedje
		11.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	8	10.30	Hoogmis	Plechtige viering v.h. Feest v.d. H. Pius X, paus en bel. (1 ^e kl.), patroon v. onze Priesterbroederschap; ged. 16 ^e zondag na Pinksteren
vr.	13	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	14	9.00	H. Mis	Kruisverheffing (2 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	15	10.30	Hoogmis	Feest v. O.L.-Vrouw-van-Zeven-Smarten (1 ^e kl.), feestdag v.d. zusters v.d. FSSPX; ged. 17 ^e zondag na Pinksteren
vr.	20	18.30	H. Mis	Quatertemperdag (2 ^e kl.); ged. HH. Eustachius en gez., mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	21	9.00	H. Mis	H. Mattheüs, apostel en evangelist (2 ^e kl.); ged. v.d. Quatertemperdag
zo.	22	10.30	Hoogmis	18^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.)
vr.	27	18.30	H. Mis	HH. Cosmas en Damianus, mart. (3 ^e kl.)
za.	28	11.00	H. Mis	H. Wenceslaus, hertog en mart. (3 ^e kl.)
zo.	29	10.30	Hoogmis	Wijding v.d. basiliek v.d. H. Aartsengel Mi- chaël (1 ^e kl.); feestdag v.d. broeders v.d. FSSPX; ged. 19 ^e zondag na Pinksteren

Oktober

Rozenkransmaand

vr.	4	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; ged. H. Franciscus van Assisi (3 ^e kl.)
za.	5	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; HH. Broers Ewald, mart. (3 ^e kl.; Bisdóm Rotterdam); ged. HH. Placi- dus en gez., mart.

- zo. 6 10.30 Hoogmis** **Feest O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans** (2° kl.);
ged. 20° zondag na Pinksteren; *kinderzegen*
- vr. 11 18.30 H. Mis Feest v.h. Moederschap v.d. H. Maagd Maria (2° kl.)
- za. 12 9.00 H. Mis H. Wilfridus, biss. en bel. (3° kl.; Bisdom Utrecht)
10.30 *Onderricht* *Godsdienstlessen*
- zo. 13 10.30 Hoogmis** **21° zondag na Pinksteren** (2° kl.)
- vr. 18 18.30 H. Mis H. Lucas, evangelist (2° kl.)
- za. 19 9.00 H. Mis H. Petrus v. Alcantara, bel. (3° kl.)
10.30 *Onderricht* *Godsdienstlessen*
- zo. 20 10.30 Hoogmis** **22° zondag na Pinksteren** (2° kl.); ged. *Uitbreiding v.h. Geloof; Missiezondag; tweede collecte voor de missies*
- vr. 25 18.30 H. Mis door de week (4° kl.); ged. HH. Chrysanthus en Daria, mart.
- za. 26 9.00 H. Mis O.L. Vrouw op zaterdag (4° kl.); ged. H. Evaristus, paus en mart.
- zo. 27 10.30 Hoogmis** **Feest v. Christus Koning** (1° kl.) (23° zondag na Pinksteren); na de Mis: Lof met toewijding v.d. wereld aan het H. Hart v. Jezus

November

- vr. 1 19.00 Hoogmis** (*Eerste vrijdag*) **Allerheiligen** (1° kl.); verplichte feestdag
- za. 2 9.00 Requiem (2) (*Eerste zaterdag*) **Allerzielen** (1° kl.)
aansl. Requiem (3)
10.30 gezongen Requiem (1)
- zo. 3 10.30 Hoogmis** **24° zondag na Pinksteren** (2° kl.) (4° ingehaalde zondag na Driekoningen); *kinderzegen*

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 7 en 14 sept.; 12 en 19 okt. (van 10.30-12.00 uur; eerste zaterdag een uur later i.v.m. Lof)

E.K.-bijeenkomsten: 8 sept. en 13 okt.

J.K.I.-bijeenkomsten: 5 okt. (Banneux) en 6 okt.

Geloofsverdieping jeugd: 15, 22 en 29 sept.; 20 okt.

Bijeenkomst Derde Orde: zaterdag 28 sept.

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 51

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 54

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 56

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: k.huysegems@fsspx.email

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 347

Vrijdag 18 oktober 2024

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.fsspx.be/nl

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

3 De Bisschoppenwijding door Mgr. Lefebvre in 1988

11 Beknopte Summaleer van de H. Thomas

MILITIAE IMMACULATAE

14 Onze Lieve Vrouw van Welslagen – Vervolg

TERUGBLIKKEN

18 16-17 maart: Stille Omgang, Amsterdam

19 29 april: Revisie kerkkachel, St. Clemenskerk, Gerwen

20 Maand mei: Bloemen voor Maria, St. Willibrordkerk, Utrecht

20 18-20 mei: Bedevaart Chartres-Parijs

22 2 juni: Sacramentsdag, Gerwen

25 15 juni: Bedevaart EK naar graf van de zalige Priester Edward Poppe, Moerzeke (B)

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

27 Uitleg van de intentie: Frank Duff's "Legioen van Maria"
sluit poorten van de hel

36 Het vertrouwen in de H. Mis beloond

39 Schatkisten

40 Puntje

43 De Heilige Handelingen - Mijn taak: De handeling van lofzang en onder-
richt

VAN DE PRIORIJ

47 Jaarprogramma

47 Collecten in de maanden juni en juli 2024

48 Onze Overledenen

51 Kalender Gerwen

54 Kalender Leiden

56 Kalender Utrecht

58 Onze adressen in Nederland

59 District Benelux

59 Colofon